

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
AUGUST 9

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
Phone: 727-953-6313; Fax: 727 286 8543; E-mail: rasma@laiks.us

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXV Nr. 30 (5679)

2014. gada 9. augusts – 15. augusts

Kursas audzēkņi piedalās smilšu skulptūru sacensībās

Sestdien 19. jūlijā Longbičā (*Long Beach*) Vašingtonas pavalsts pludmalē gāja lustīgi. Rietumkrasta latviešu vasaras vidusskolas Kursas audzēkņi piedalījās Longbičas *Sandstations* smilšu skulptūru sacensībās, iesācēju kategorijā. Smilšu tēlnieka Sanda Kondrāta vadībā skolēni jau iepriekšējās divas nedēļas bija mācījušies un trenējušies taisīt nelielas smilšu skulptūras. Longbiča bija jauns izaicinājums, jo skulptūras bija daudz lielākas.

Bija trīs grupas, kas sastāvēja no skolēniem un audzinātājiem:

1. „Kursieši” ar temu *“Latvian Song”*, 2. „Smilšu bērni” ar temu *“Latvian Dream”*; un 3. „Zari” ar temu *“Latvian Story”*. Visas trīs komandas ar lielu prieku strādāja pie skulptūru veidošanas no desmitiem rītā līdz četriem pēcpusdienā. Sandis bija mentors, viņš palīdzēja ar padomu, kad vien tas bija nepieciešams. Viņam bija aizliegts pieskarties smiltīm un vienīgais, kas bija atļauts, – teikt ko un kā labāk izdarīt. Skanēja tautasdziesmas, viena komanda stāpāja smiltis basām kājām, dzie-

Latviešu dziesma (*Latvian Song*) // FOTO: Edvīns Circenis

Latviešu stāsts (*Latvian Story*) // FOTO: Edvīns Circenis

dot un ejot rotaļu „Kas dārzā”. Komanda „Smilšu bērni”, turēdami Latvijas karogu, nodziedāja „Dievs, svēti Latviju!” Šī komanda arī pirms pusdienu ēšanas nodziedāja galda lūgšanu, tāpat kā Kursas ēdamzālē.

Skatītājos bija arī bariņš latviešu, kas palīdzēja kursiešiem uzturēt latvisko garu ar dziedāšanu savā grupiņā vai kopā ar Kursas jauniešiem. Daudziem bija atbraukuši kādi ģimenes locekļi vai draugi, kuŗi visus uzmundrināja un palīdzēja

mām. Favorīts, protams bija dziesma „Saule, Pērkonis, Dāvgava”. Kad to iesāka dziedāt, tad parasti visi pameta savu darbu un skrēja klāt, lai kopīgi varētu to nodziedāt. Latviešu valoda liksmi skanēja visās trijās komandās. Tika raženi strādāts pie smilšu skulptūru veidošanas. Gala rezultātā visiem bija prieks par padarīto darbu, lai gan godalgas izpelnījās vairāk rutinēti skulptori.

Piektdien Longbičas pilsētā bija redzamas vairākas smilšu

Latviešu stāsts (*Latvian Story*) // FOTO: Edvīns Circenis

Darbu uzsākusi ASV vēstnieka Latvijā vietniece Šārona Hadsone-Dīna

Rīga, 2014. gada 30. jūlijs – ASV vēstniecība Latvijā paziņo, ka darbu ir uzsākusi ASV vēstnieka Latvijā vietniece Šārona Hadsone-Dīna (*Sharon Hudson-Dean*). Hadsone-Dīnas komentārs, ierodoties Latvijā: „Gada

garumā mācoties latviešu valodu un sekojot līdzi notikumiem Latvijā, jutos ļoti pagodināta, uzsākot darbu kā ASV vēstniecības Latvijā vēstnieka vietniece. Latvija mums ir stratēģiskais partneris, uzticams sabiedrotāis un tuvs draugs. ASV attiecības ar Latviju ir veidojusi jau kopš Latvijas neatkarības iegūšanas 1918. gadā, un pašlaik tās ir ļoti stipras, tāpēc ir īpaši būt šeit kā ASV diplomātei.”

Iepriekšējā amatā Šārona Hadsone-Dīna pildīja Preses un kultūras nodaļas padomnieces pienākumus ASV vēstniecībā Harārē, Zimbabvē, uzraugot ASV valdības mediju, izglītības un kultūras programmu ar mērķi veicināt demokrātiju, tiesiskumu un līdzsvarotu ekonomikas izaugsmi. Hadsone-Dīna iepriekš strādājusi

arī par preses atašeju ASV vēstniecībā Dienvidāfrikā nozīmīgu vēlēšanu un 2010. gada FIFA Pasaules kausa futbolā laikā. Hadsone-Dīna ASV Valsts departamenta uzdevumā ir strādājusi arī Katmandu, Tbilisi, Maskavā, Kanberā un Vašingtonā. 2005. gadā viņa saņēma Amerikas Politikas zinātnes asociācijas Kongresa stipendiju un gadu pavadīja, strādājot ASV Kongresā.

Hadsone-Dīna ir studējusi starptautiskās attiecības un komunikācijas zinātņi Džordžtaunas universitātē, Džona Hopkinša universitātē un Monterejas starptautisko pētījumu institūtā. Hadsone-Dīna runā latviešu, krievu un angļu valodā un Rīgā ir ieradies kopā ar vīru Leonu Hartvelu, politikas pētnieku no Dienvidāfrikas, un trim bērniem.

Latviešu sapnis (*Latvian Dream*) // FOTO: Edvīns Circenis

izturēt! Skolotāji Ingrīda Birzniece, Helēne Godiņa un Andris Rūtiņš, nodrošinājušies ar dziesmu grāmatu, devās no vienas grupas pie nākamās un uzmundrināja visus ar dzies-

skulptūras, tostarp Sanda Kondrāta skulptūra ar nosaukumu „Ģimene” (*Family*). Šie darbi netika godalgoti. Sandis teica, ka tie bija tikai kā „degustācija”.

EC un HG

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 144.00;
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.

Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784

e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītus materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Administratore ASV: Rasma Adams

114 4th Ave NW, Largo, FL33770
Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543
e-pasts: rasma@laiks.us

Kandas ziņas: Mārtiņš Štauers

104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1
Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca,**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses
275 Spring St. Apt. 11E, Red Bank, NJ 07701
e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**275 Spring St. Apt. 11E,
Red Bank, NJ 07701
laiksdsr@aol.com

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00
1 gadam.....ASV \$ 144.00Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas
nodokli par laikraksta abonēšanu!

Gada abonenti saņems bez maksas:

- sešus JAUNO LAIKS pielikumus;

Laiks pa gaisa pastu Amerikā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu Kanadā

Gadā ASV \$260.00.....6 mēneši \$140.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs

Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00

JAUNO LAIKS abonements sešas avīzes

Gadā.....ASV \$30.00

Kanadā gadā.....ASV \$35.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn./ _____ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Palīdzēsim leģionāram!

Ogres novada iedzīvotājs Vilnis Kreilis šogad svin savu 90 gadu jubileju. 1945. gadā viņš, būdams 33. pulka 4. rotas leģionārs, tika apcietināts un nosūtīts spaidu darbos uz Vorkutas šachtām. Sodū izcietis un atgriezies Latvijā, Vilnis Kreilis daudzus gadus domājis aizbraukt vēl reizi uz nometnes vietu Intā. Fonds Sibīrijas bērni šādu braucien organizē šogad, 12. septembrī, brauciens maksā 1200 eiro.

Ogres novada dome piešķirusi 500 eiro, pārējais mums jāsavāc. Lūdzam Jūs ar ziedojumu finansiāli atbalstīt Viļņa Kreiļa braucien uz izsūtījuma vietām Intu un Vorkutu 2014. gada septembrī.

Tas ir vēl viens brīnumains stāsts par stipriem mūsu Tēvzemes vīriem, kas tiks iemūžināts filmā.

Vorkuta 1956. gadā 6. šachtā

Nodibinājums "Fonds Sibīrijas bērni", Rīgā, Graudu ielā 41A, LV-1058

Reģ. Nr. 40008057169

SEB banka,

Kods: UNLALV2X

Konts: (EUR)

LV47UNLA0002058469357
Konts: (USD)
LV68UNLA0002058469658Fonds "Sibīrijas bērni"
sibirijasbarni@gmail.com,
+ 371 26598498**Būs stingrāka kārtība fināncēs
Latvijas finanšu ministrs paraksta līgumu
ar ASV par FATCA ieviešanu**

Marks Pekala (pa kreisi) un Andris Vilks

Latvijas finanšu ministrs Andris Vilks un Amerikas Savienoto Valstu (ASV) vēstnieks Latvijā Marks Pekala (*Mark Pekala*) neseno parakstīja līgumu par starptautisko nodokļu pienākumu izpildes uzlabošanu un likuma par ārvalstu kontu nodokļu pienākumu izpildi (FATCA) ieviešanu.

Sākotnēji FATCA noteikumi paredzēja Ārvalstu (arī Latvijas) finanšu iestādēm (ĀFI) prasību noslēgt tiešus līgumus ar ASV Iekšējo ieņēmumu dienestu (ASV IID), saskaņā ar kuriem ĀFI būtu jāievēro padziļinātās izpētes, informācijas sniegšanas un nodokļu ieturēšanas pienākumi ASV IID attiecībā uz tajās atvērtajiem ASV personu kontiem. Līgumu noslēgšanas gadījumā ĀFI tiktu uzskatītas par tādām, kas nevēlas sadarboties, un pret tām varētu tikt vērstas iepriekšminētās sankcijas.

Savukārt, noslēdzot minēto starpvaldību līgumu, tiek noteikts, ka ĀFI (arī Latvijas finanšu iestādēm) būtu jāsniedz iepriekšminētā informācija savas valsts nodokļu administrācijai – Latvijas gadījumā – Valsts ieņēmumu dienestam (VID) – tā vietā, lai to sniegtu tieši ASV IID. VID saskaņā ar noslēgtā starpvaldību līguma noteikumiem, kā arī Latvijas – ASV nodokļu konvencijas ietvaros, saņemto informāciju automātiski nodos ASV IID.

Vienlaikus pēc līguma noslēgšanas vairs netiks piemērots paugstinātais 30% ASV puses ieturējuma nodoklis maksājumiem, ko no ASV saņems Latvijas finanšu iestādes. ĀFI padziļinātās izpētes un informācijas sniegšanas noteikumu ieviešanu nodrošinās atbilstošā FATCA partnervalsts (arī Latvija). Latvijas finanšu iestādes arī būtu atbrīvotas no FATCA pienākuma slēgt „nepaķāvīgo konta turētāju” kontus.

Tāpat minētā līguma ietvaros arī ASV puse apņemas sniegt Latvijas pusei līdzīgu informāciju par Latvijas personu kontiem ASV finanšu iestādēs. Pēc līguma parakstīšanas to nepieciešams apstiprināt Saeimā.

Riga Ven Travel Inc.**ĪRIJA no krodziņa
uz krodziņu!**

Zvaniet – INESE ZAKIS

Tālr.: 727-623-4666

6301 D Pelican Creek Crossing

St. Petersburg, Florida 33707

E-pasts: rigaven@aol.com

MARIANNA AULICIEMA

„Latvieša koferis”

Multimediju interaktīva izstāde Stūra mājā

Šī gada pavasarī muzejs Latvieši pasaulē (LaPa) atklāja lielāko izstādi topošā muzeja vēsturē – „Latvieša koferis”. Izstāde ir Rīga – Eiropas galvaspilsēta 2014 notikums, daļa no projekta „Stūra māja. Lieta Nr. 1914/2014”, kurā ietilpst sešas izstādes – gan par bijušo Valsts drošības komitejas (VDK) ēkas vēsturi (izstāde „Izstaigā Stūra Māju”, kuŗu piedāvā Okupācijas muzejs), gan par temas „cilvēks un vara” citiem aspektiem. Izstādes Stūra mājā būs pieejamas tikai līdz 19. oktobrim.

Izstādē „Latvieša koferis” apmeklētājam tiek piedāvāts izpētīt simtiem priekšmetu, kuŗus cilvēki ir izveduši no Latvijas. Šīs lietas kalpo par „atslēgu” atsevišķu cilvēku stāstiem, kuŗi vēsta par izceļošanu no Latvijas vairākos vēsturiskos izbraukšanas viļņos – tiecoties pēc labākas dzīves, bēgot no kara, okupācijas un posta, meklējot reliģisku brīvību, lai apvienotos ar ģimeni u.c.

„Latvieša koferis” ievada daļā apmeklētājam paveras trīs lielformāta projekcijas – animācijas par atsevišķiem priekšmetiem. Māksliniece Zane Oborenko tās veidojusi smilšu animācijas tehnikā. Darbs pie smilšu animācijas bija laikietilpīgs; māksliniece pavadīja aptuveni divus mēnešus pie katras divu minūšu garās filmiņas. Melnbaltās projekcijas ir veidotas tā, lai skatītājam sniegtu pārdzīvojumu, emocionālu saikni ar attiecīgo priekšmeta stāstu un izbraukšanas vilni.

Līmeņrādis, izvests uz Brazīliju 1923. gadā, tiek pavadīts ar mūžameža ēnainām lapotnēm, kuŗas lēnām tiek „nociestas”. Seko liduma lišanas dūmu mutūļi, tos pārņem būvniecības skaņas, baznīcas zvans, taisnas un pārklājošas būvniecības līnijas. Istabā ar jūras kapteiņa cepuri, kas piederējusi Pēterim Jansonam, pārcēlājam uz Gotlandi 1944. gada nogalē, ir redzama bangojoša, vētraina jūra, Kurzemes meža priežu augstie stāvi, aiz kuŗiem slēpjas bēgļi, gaidot laivu piebraucam, – šo tumšo mežu ēnas izgaismo armijas patruļas prožektoru. Pacīņu ar Latvijas zemīti animācijā pavada izbraukšana no lauku sētas ratos gaŗām vecajam ozolam negaisa laikā, kas rada asociācijas ar tālumā dzirdamiem lielgabala dārdieniem.

Izstādes otrajā daļā ir izveidota izstādes mākslinieces Ditas Pencences stilizēta „bagāžas noliktava”. Tajā ir aplūkojamas visvairāk lietas, kuŗas latvieši ir iepakojuši savos koferos kopš pagājušā gadsimta sākuma. Starp šiem vairāk nekā 200 priekšmetiem ir lietas, kuŗas ir bijušas visnepatīkamākās, izbraucot no valsts, – dokumenti un somas; lietas izdzīvošanai un darbam (darba rīki, galda piederumi, apģērbs, segas); priekšmeti, kuŗi ir svarīgi laimei un atmiņām (fotografijas, tautastērpi, vecmāmiņas adītās

zeķes); un lietas, kuŗas palīdz radīt mājas sajūtu – dekoratīvi, skaisti, interesanti, izglītojoši priekšmeti (rotas, grāmatas u.c.).

Lielākā daļa izstādes priekšmetu liecina par bēgļu gaitām Otrā pasaules kara laikā. Šīs mantas, no kuŗām daudzas ir steigā paņemtas un par brīnumu izdzīvojušas visu šo laiku (bēgļu gaitas, pārvietoto personu nometnes, ceļojumus uz mītņu zemēm un 70 gadus trimdā), ir pārsteidzošas un aizkustinošas: maizes doniņas, kas bija palikušas pāri no rupjmaizes klaipiem, kuŗus Liliņas Kūlas mamma bija izcepusi Liliņai, dodoties bēgļu gaitās no

Zanes Oborenko animācija smilšu tehnikā

Zemgales saimniecības; pareizticīgo ikona – ģimenes relikvija, kuŗu Valentīna Visockis ir paņēmusi, bēgot no Daugavpils; kristību kleitiņa un dāvinātās sudrablietas, kuŗas pusaudze Skaidrite Braunfelda izvēlējās no visām savām mantiņām, pametot Rīgas dzīvokli; mežsarga cirvis, sava amata darbarīks, kuŗu Bruno Bramanis, mežsargs no Īles mežsaimniecības, paņēma līdzī, izbraucot ar jauno sievu Alvīni utt.

Katra lieta izstādē, kaut tā būtu nobružāta, novalkāta vai vecmodīga, ir bijusi īpaša un dārga – daudzus gadus glabāta un uzmanīta. Tā nes sevī cilvēka likteņstāstu un ir simbols sava īpašnieka piedzīvojumiem (izbraukšanai no Latvijas). Katra lieta liecina arī par to, kas nav paņemts līdzī, izbraucot no valsts. Šie cilvēku un lietu stāsti ir pieejami izstādē uz sešiem planšetdatoriem, un tuvākā laikā arī tiks publicēti interneta mājaslapā.

Izstādes nobeiguma daļā apmeklētāji tiek lūgti uzrakstīt savu „vissvarīgāko līdzpaņemto lietu sarakstu” uz zīmītes un atstāt to pie sienas. Apmeklētāji, kuŗi nekad nav dzīvojuši ārpus Latvijas, var iztēloties, ko viņi ņemtu līdzī, ja būtu spiesti braukt projām. Atbildes liecina gan par cilvēku izdomu un humora izjūtu, gan par praktiskumu un latviskumu.

Izstādes veidošanā piedalījās muzeja Latvieši pasaulē dar-

binieki: izstādes kuratori Marianna Auliciema un Juris Zālāns, palīgi pie intervijām un tekstiem Maija Hinkle, Brigita Tamuža, Kristīne Jansone, Ieva Vītola; māksliniece Dita Pence; animācijas māksliniece Zane Oborenko; skaņu mākslinieks Maksims Šenteļevs; multimediju dizainers un programētājs Džeremijs Smīdss (Jeremy Smedes); būvnieki un galdnieki Kristaps Gulbis, Atis Rozentāls, Matīss Biezaitis.

Vislielākais paldies izstādes tapšanā ir tiem LaPa atbalstītājiem, kuŗi uzticējuši muzejam savus priekšmetus un stāstus izstādei „Latvieša koferis”.

Rupjmaize, cepta ar ieraugu, kas iegūts 1944. gada bēgļu gaitās Vācijā no rupjmaizes doniņām, kuŗas Maijas Irbēns ģimene paņēma līdzī no Latvijas. Maija dzīvo Arizonā, ASV, un vēl joprojām cep rupjmaizi no šī ierauga

„Mantu glabātuve” ar pāri par 200 priekšmetiem un to stāstiem, kuŗus var izlasīt taustiņdatora ekrānos

Bēgļu pārcēlāja Pēteru Jansona cepure

Jūsu stāsti ir mūs aizkustinājuši un radījuši lielu atbildības sajūtu, meklējot veidus, kā šīs lietas un atziņas nodot tālāk izstādes apmeklētājiem.

Pateicamies arī izstādes atbalstītājiem: Nodibinājumam Rīga 2014, Valsts kultūrkapitāla fondam, PBLA Kultūras fondam.

Izstāde „Latvieša koferis” būs redzama līdz 2014. gada 19. oktobrim Rīgā, Brīvības un Stabu ielas stūrī, ceturtā stāvā, Rīga 2014 projekta „Stūra māja. Lieta. Nr. 1914/2014” ietvaros. Augustā elektroniskā izstādes

versija būs redzama interneta vietnē www.koferis.lapamuzejs.lv.

Preses aprakstus par izstādi var izlasīt muzeja Latvieši pasaulē mājaslapā. Vairāk informācijas: raksti presē – <http://www.lapamuzejs.lv/prese/raksti-prese/>; Latvijas Radio 1 raidījumu „21. gadsimta latvietis” par izstādi var noklausīties internetā <http://lr1.latvijasradio.lv/lv/raksts/21.-gadsimta-latvietis-par-simboliskam-lietam-liidzi-sveshuma.a3881/>

ARMANDS
BIRKENS

Kopkoļa koncerta programma

I daļa

<i>O Canada</i>	Calixa Lavallée (harm. Tālvāldis Ķeniņš)	
	Virsdiriģente Brigita Alka	
Dievs, svētī Latviju		Kārlis Baumanis
	Virsdiriģents Mārtiņš Ozoliņš	
Tev mūžam dzīvot, Latvija (Vilis Plūdons)		Jānis Mediņš
	Virsdiriģents Ernests Brusubārdis III, svētku kamerorķestris	
Svētī debesīs šo zemi (Kaspars Dimiteris)		Zigmars Liepiņš
	Inga Šjubovska - soprāns, Raimonds Bramanis - tenors	
	Helēna Gintere - klavieres, svētku kamerorķestris	
	Virsdiriģente Vizma Maksiņa	
Tēvijai (Andrejs Jurjāns)		Andrejs Jurjāns
	Inga Šjubovska - soprāns, Ilze Ozoliņa - klavieres	
	Virsdiriģente Brigita Alka, svētku kamerorķestris	
Kam drosme ir (Kārlis Ulmanis)		Jānis Norvilis
	Virsdiriģents Pauls Berkolds	
Maldi (Kārlis Skalbe)		Jānis Cīrulis
	Virsdiriģente Inga Graumane	
Mūžam zili (Kārlis Skalbe)		Emīls Dārziņš
	Vīru koris, virsdiriģents Ernests Brusubārdis III	
Teici, teici valodiņa (Jānis Neilands)		Jānis Cimze
	Virsdiriģents Andrejs Vītols	
Rīga dimd, Rīga dimd! (tautasdziesma)		Jāņa Cimzes apdare
	Virsdiriģents Jānis Beloglazovs	
Jāņuvakars (tautasdziesmu vārdi)		Emīlis Melngailis
	Inga Šjubovska - soprāns, Raimonds Bramanis - tenors	
	Virsdiriģents Mārtiņš Ozoliņš	
Gaismas pils (Auseklis)		Jāzeps Vītols
	Virsdiriģente Vizma Maksiņa	

II daļa

Ziedi, ziedi, rudzu vārpa (tautasdziesma)		Daces Aperānes apdare
	Apvienotais kokļu ansamblis, virsdiriģents Andrejs Vītols	
Ko gaidīji, sērdienīte? (tautasdziesma)		Imanta Mežaraupa apdare
	Ilona Kudiņa - flauta, Mārcis Kūlis - klarnete	
	Endrū Daunings (Andrew Downing) - kontrabass	
	Apvienotais kokļu ansamblis, virsdiriģents Andrejs Jansons	
Spīdēj' manis vainadziņš (tautasdziesma)		Jāņa Ķepīša apdare
Āvu, āvu baltas kājas (tautasdziesma)		Vitas Rudušas apdare
	Apvienotais kokļu ansamblis	
Iecerētā (Kārlis Skalbe)		Bruno Skulte
	Virsdiriģents Andrejs Jansons	
Es dziedāju, gavilēju (tautasdziesma)		Imanta Saksa apdare
	Virsdiriģents Juris Ķeniņš	
Šķan balstiņš rītā agri (tautasdziesma)		Arvīda Purva apdare
	Virsdiriģents Jānis Beloglazovs	
Ganiņš biju, ganos gāju (tautasdziesma)		Tālvālda Ķeniņa apdare
	Virsdiriģents Ernests Brusubārdis III	
Kuņš putniņš dzied tik koši (tautasdziesma)		Jāņa Kalniņa apdare
	Virsdiriģents Raimonds Felšs	
Noriet saule vakarā (tautasdziesma)		Valentīna Bērzkalna apdare
	Sieviešu koris, virsdiriģente Jolanta Rauga	
Pūt, vējiņi (tautasdziesma)		Imanta Ramiņa apdare
	Virsdiriģents Raimonds Felšs, Inga Šjubovska - soprāns	
Rīgai (Aleksandrs Čaks)		Arturs Maskats
	Irisa Purene - klavieres, svētku kamerorķestris	
	Virsdiriģents Mārtiņš Ozoliņš	
Saule brida rudzu lauku (tautasdziesma)		Ilonas Rupaines apdare
	Inga Šjubovska - soprāns, Ilze Ozoliņa - klavieres	
	Virsdiriģente Brigita Alka, svētku kamerorķestris	
Rožu vainadziņš (tautasdziesmu vārdi)		Juris Ķeniņš
	Veltījums XIV Latviešu dziesmu svētkiem Kanadā	
	Virsdiriģente Vizma Maksiņa, svētku kamerorķestris	
Dziesmu pinu, deju pinu (Andris Ritmanis)		Lolita Ritmane
	Veltījums XIV Latviešu dziesmu svētkiem Kanadā	
	Virsdiriģente Lolita Ritmane, svētku kamerorķestris	

Hamiltona dimd!

XIV Latviešu Dziesmu svētki Kanadā 2014. gada vasarā

Sestdienā, 5. jūlijā, ieņēmis savu vietu *Hamilton Place* koncertzālē, gatavojos baudīt Kopkoļa koncertu. Atveŗu programmu. Kāds pārsteigums! Kāda drosme! Redzu, ka pretēji ilggadīgām tradīcijām, koncerta pirmajā pusē iekļautas garīgās un patriotiskās dziesmas, ieskaitot Jurjāna „Tēvijai” un Vītola „Gaismas pils”. Interesanti. Vairākos Ziemeļamerikas Dziesmu svētkos iegājušies tradīcija noslēgt Kopkoļa koncertus ar nupat minētajām „himnām”.

svētku vēsturi no to sākumiem līdz šiem svētkiem. Aicinu laikrakstus publicēt šo rakstu! Tajā minēts, ka pašos pirmajos svētkos koncerta otrā dziesma ir bijusi Jāņa Cimzes apdare „Rīga dimd”. Šajā koncertā tā ir desmitā dziesma. Šogad svētku atklāšanas dienā – 3. jūlijā apertēja 200 gadi kopš Cimzes dzimšanas. Kā Juris raksta, „skaista un nozīmīga sagādīšanās”.

Ievērojami ir arī tas, ka 150 gadi ir pagājuši kopš pirmajiem

Tuvojamies noslēgumam. Kulminācijā paredzētas divas jaunas, skaistas dziesmas, abas – veltījumi šiem svētkiem: Juŗa Ķeniņa apdare „Rožu vainadziņš” un Lolitas Ritmanes „Dziesmu pinu, deju pinu” ar tēva Andŗa Ritmaņa vārdiem. Abas dziesmas sagādāja klausītājiem iecerēto baudu un pacīlātību. Cik patīkama izrādījās doma koncertu nobeigt ar divām jaunām dziesmām, kuŗas komponējuši divi mūziķi, kas pārstāv šodienas komponistus. Mūsu šodiena,

Tagad tās skanēs koncerta pirmajā daļā. Mana pirmā reakcija pozitīva. Lai notiek! Kāpēc ne? Redzēsīm, kā tas viss skanēs. Vispār, ja atskatāmies, ko darīja pirmajos šī krasta Dziesmu svētku kopkoļa koncertos, redzam, ka viena vai abas no šīm dziesmām skanēja koncerta pirmajā daļā, tātad īstenībā mēs atgriezāmies pie tā, kas bija sākumā.

Atgriezāmies pie šī koncerta sākuma. Kā vienmēr, katram ir sava gaume, savi uzskati, kādam jābūt kopkoļa koncertam. Ar katru dziesmu man koncerts patika arvien vairāk. Tā bija mūzikāla bauda, jo man, kā daudzām latviešu koŗa mūziķa ir ļoti tuva. Programmā bija arī dažas dziesmas, kuŗas man īpaši mīļas. Kopkoļa koncerti ir „svēti” notikumi. Ļoti gribas, lai tie izdodas. Vēl jo vairāk gribas, lai tie izdodas, ja par tiem ir jāraksta presē. Nevaru iedomāties, ko būtu darījis, ja koncerts man nebūtu patīcis, un ir bijuši kopkoļa koncerti, kuŗi nav patikuši. Šoreiz ir sajūsma, labsajūta. Kāds atvieglinājums! Būs patīkami rakstīt.

Par minētajām izmaiņām dziesmu secības tradīcijā atbild Vizma Maksiņa, viņu atbalsta Juris Ķeniņš un pārējā Mūzikas nozare. Mēs mēdzam būt pret mainām. Gribam visu tā, kā esam darījuši pēdējos gadu desmitus. Lai neviens nedomā mainīt iekaltās tradīcijas. Cepure nost Vizmai ar kollēģām par to, ka, pirmkārt, viņa iedomājās kaut ko mainīt, bet, otrkārt, arī par to, ka maiņas īstenoja kopkoļa koncertā. Atsvaidzinoši.

Pārskatot programmu, jums būs iespēja redzēt visu: dziesmas, komponistus, dzejniekus, diriģentus, solistus un pavadītājus.

Svētku *Vadoni* Juris Ķeniņš ievietoja vērtīgu rakstu „No Dikļiem līdz Hamiltonai”. Interesants pārskats par Dziesmu

dziedāšanas svētkiem Dikļos, Latvijā. Valentīna Bērzkalna simtgadi pieminot, Hamiltonā skan viņa apdare „Noriet saule vakarā”. Komponisti Jānis Cīrulis un Imants Sakss ir hamiltonieši.

Kopkoŗi dzied apmēram 400 dziedātāju no Kanadas, ASV, Latvijas, Zviedrijas, Austrālijas un Īrijas. Korim skaņa ļoti laba, patīkama.

Diriģenti no Kanadas, ASV un Latvijas. Ir ļoti pazīstami diriģenti, un diriģenti, kuŗus redzam pirmo reizi. Kā jau vienmēr, ir interesanti novērot katra raksturu un auru, un to, kā pie diriģentu pulsts, viņi lūdz dziedātājiem īstenot savas mūzikālās vēlmes.

Tāpat kā Garīgās mūzikas koncertā un citos svētku koncertos, solisti Inga Šjubovska un Raimonds Bramanis iepriecināja un aizkustināja.

Vizmai pienākas atzinība un paldies par to, ka koncertā spēlēja no dziesmas pavada koklētāju „kopansamblis” ar koklētājiem no Kanadas un Latvijas. Vai ir kāds latvietis, kuram nepatīk kokļu skaņas?

Sākumā un beigās, dažās dziesmās kori pavadīja trīsdesmit mūziķu liels kamerorķestris, kuŗa sastāvā ir tikai viens nelatvietis.

Tāpat kā Garīgās mūzikas koncertā, programmā ir viena Imanta Mežaraupa dziesma, tautasdziesmas apdare, lai godinātu un pieminētu Imantu, kuŗš pagājušā gadā pāragri aizgāja mūžībā.

Pirms Arvīda Purva apdares Juris Ķeniņš no skatuves pateicās Purvam par ilgadīgo darbu, ko diriģents ieguldījis Kanadas Dziesmu svētkos. Šie ir pirmie svētki vairāk nekā piecdesmit gados, kuŗos Purvam nav aktīva loma un kuŗos viņš nedirīģē. Arvīds Purvs, kuŗš sēdēja zālē, piecēlās un saņēma „stāvošo ovāciju” un ziedus.

Izskan dziesma pēc dziesmas.

mūsu nākotne! Vai tā nav tikpat nepieciešama kā mūsu vecie meistari? Lolita Ritmane pati diriģēja savu jauno dziesmu, kuŗas virsrakstā un tekstā iepīta svētku devīze: „Dziesmu pinu, deju pinu latvju tautas vainagā!” Vārdu autors Andris Ritmanis savā sēdvietā zālē arī saņēma publikas atzinību. Paldies, Lolitai, Jurim un Andrim!

Noslēgumā uz skatuves uzņāk visi solisti un diriģenti un, nostājušies gaŗā rindā, bauda aplausus un saņem ziedus. Zālē skan ilgstoši aplausi, un tā pilna smaidošām sejām. Visi ceļas kājās, visi sajūsmā. Orķestris sāk spēlēt „Pūt, vējiņi!”, visa zāle dzied. Šī tradīcija nav mainījusies.

Koncertā bagātīgi pārstāvēti komponisti, diriģenti un mūziķi no visas pasaules un no dažādām paaudzēm. Tas ne vienmēr notiek tādā līmenī, kā šoreiz Hamiltonā. Mēs esam latvieši no dažādām valstīm, bet visi esam latvieši. Koncertā izjutu šo vienotības sajūtu.

Pārskatot komponistu sarakstu, vienā brīdī aizdomājos, cik priecīgi būtu mūsu vecie meistari, kuŗu dziesmas ievietotas programmā. Kāda sajūsma būtu Jurjānam, Dārziņam, Norvilim un Cīrulim? Kāda būtu Cimzem, dzirdot, ka vēl arvien „Rīga dimd”! Kāda būtu Tālvāldim Ķeniņam, dzirdot savu apdari, un redzot, cik lielu lomu svētkos spēlēja viņa dēls, Juris, kuŗš kopā ar Vizmu Maksiņu un pārējiem gādāja, lai Hamiltona dimd!

Sirsniģs paldies katram korīstam, solīstam, mūziķim un diriģentam par ieguldījumu svētkos! Bez jums būtu klusums.

Šī skanīgā, interesantā un bagātīgā koncerta noslēgumā man radās patīss prieks par Vizmu Maksiņu, Juri Ķeniņu un viņu kollēģām Mūzikas nozarē! Mana cieņa pret viņiem kļūst arvien lielāka un spēcīgāka. Viņu dedzība, izdoma un drosme ir piemērs citiem un dod cerību, ka Dziesmu svētki turpinās dzīvot.

LĀSMA
ĢIBIETE

Pa ceļam uz Igauniju pie pašas robežas vēl Latvijas pusē atrodas kāda neliela, bet ļoti savdabīga pilsētiņa, tādu otru mūsu valstī neatrast. Steidzīgi ļaudis šai vietai izbrauc cauri pat nepiebremzējot, taču tas ir muļķīgi darīts. Ainaži noteikti ir tā vērti, lai atlicinātu brīdi laika pastaiģai gan pa Kr.Valdemāra ielu, gan akmeņaino molu un Vidzemes jūrmalu, kā arī iegrieztos jūrskolas muzejā. Uzreiz piebilstams, ka šogad vecajai jūrskolai aprit 150 gadu, bet Ainažu jūrskolas muzejam – 45. Abas nozīmīgās gadskārtas ir pietiekams iemesls, lai lasītājus ar minētajām vietām iepazīstinātu plašāk.

„Lai tev septiņas pēdas zem ķīļa!”

Izrādās, ar šiem vārdiem vecie jūras vilki cits citam vēlēja veiksmi. Un laikos, kad Ainažu jūrskolas absolventi devās jūrā, tai bija ļoti liela, pat izšķirīga nozīme, jo pirms simt un vairāk gadiem jūrnieka arods bija ļoti bīstams. Ieejot jūrskolas muzeja pirmajā ekspozīcijas telpā, redzama varena koka lāde ar kāda jūrnieka mantām, kas ņemtas līdzī, dodoties jūrā. Atvērt lādes vāku, kas no iekšpuses skaisti apgleznots, var redzēt, cik pieticīgas ir šīs mantas un cik to ir maz – acenes, spieķis, vijole, paša darināti koka knaģi, kabatas nazis, pulkstenis, kāds apģērba gabals, varbūt vēl arī

Bībele. Turpat netālu arī novietotas lietas, kas mūsdienās varētu šķist pat nedaudz eksotiskas, piemēram, koka mučele ar rumu – vienīgo ārstniecības līdzekli, taču agrākos laikos neviens garāks jūrasbrauciens bez tā nebija iedomājams. Vēl skatienu saista milzum liels gliemežvāks, kas šalko kā jūra, kad to pieliek pie auss; pudele, kuņģā kāds jūrnieks savos brīvajos brīžos iebūvējis burinieku; un signālkarodziņi, kas izmantoti, lai cita kuģa apkalpei nodotu kādu vēstījumu, piemēram, ka ir izplatījies bīstama infekcijas slimība.

Tikpat pieticīgs kā jūrnieka lāde bijis arī burinieku aprīkojums. Sekstants, kompass, lukturis ar petroleju, globuss, karte un korķfenderi, ko izmantoja amortizācijai, tos novietojot kuģim ap bortiem pirms pietauvošanās. Klausoties muzeja krājuma glabātājas Antras Dūcītes atklātajos faktos, bieži ir grūti noticēt. Piemēram, izbrīna fakts, ka uz lielajiem burukuģiem komandā bijuši tikai 10 vīri. Tāpēc arī kļūst skaidrs, cik liela nozīme bijusi veiksmei un nedaudz ērrotajam vēlējumam – lai tev septiņas pēdas zem ķīļa! Kļūst saprotams arī tā laika jūrnieku „melns” humors, ka kuģi ir no koka, vīri – no dzelzs.

Krišjānis Valdemārs un Kristiāns Dāls

Domājams, ka nebūs pārspī-

lēts apgalvojums, ka Ainažu jūrskolas vārds ir gandrīz vai sinonīms jaunlatvieša, kuģniecības entuziasta Krišjāņa Valdemāra vārdam, jo ideja, ka trūcīgiem latviešu un igauņu zemniekiem nepieciešama jauna veida jūrskola viņu dzimtajā valodā, bez mācību maksas un iestājekāmēniem, piederējusi tieši šim vīram. Ieejot muzeja

pagalmā, K. Valdemāra akmens tēls ir pirmais, kas piesaista skatienu. Un tikai pēc tam apmeklētājs pamana arī nelielo bāciņu, enkuru kolekciju, apgāztu koka laivu, atminētas minas, no koka darinātus latviešu zemnieku tēlus ar visiem kartupeļu maišiem un vēl daudz citu lietu. Vasarā pagalmis ir īpaši romantisks – visapkārt zied puķes un

smaržo jasmīni. Kāda no puķudobēm izveidota pat nelielā laiviņa.

Atgriežoties muzejā un turpinot klausīties A. Dūcītes stāstījumā, pārsteidz vēl kāda vīra – zviedru izcelsmes kapteiņa Kristiana Dāla – nopelni.

(Turpināts 6. lpp.)

Lielais, melnbaltais plakāts pie Ainažu jūrskolas muzeja ieejas atgādina, cik nozīmīgs gan skolai, gan arī muzejam ir 2014.gads // FOTO: Lāsma Ģibiete

AIZVADĪTA BĒRNU VASARAS NOMETNE TĒRVETĒ KANADĀ

DĀVIDS PORIETIS-BEDARD

Laikā no 13. – 19. jūlijam, ev. lut. Trīsvienības draudzes īpašumā Labrenču kalnos, pašā Kvebekas provinces vidū noritēja bērnu vasaras nometne. Nomet-

dības loku veidoja mazu ģimenīti. Audzinātāji bija: Dāvids Porietis-Bedard, nometnes vadītājs, Inga Vītola – programma sastādītāja, Daila Pērkonis, Kaiva Mateus, Re-

gaidījām ar pamatīgām lietām gāzēm. Tās turpinājās visu nedēļu. Pa vidam atspīdēja arī saule. Bērni ar prieku paveica dažādas nodarības. Daudz sportojām, nē-

izejot caur visādām zvēru stafetēm. Bērni paši sevi iepazīstināja ar saviem talantiem, kuņģus novērtēja žūrija. Tās sastāvā bija dažādas Holivudas slavenības. Kādu rītu

tiesneši par vainīgo atzina skolo-tāju, kuņģam zvans bija jāatdod. Kādu no saulainajām dienām pavadījām iemiļotajā Gailišu pludmalē. Sestdienas vakarā kopā ar ve-

Draugi sadodas rokās

Tērvetes bērnu nometne

Mazās meitenes

ņoja tikai 21 bērns, kas bija atbraukuši no tuvienas un tālienes. Daži no Latvijas un Otavas, lielākā daļa no Toronto apkaimes. Šovasar nometne ilga tikai vienu nedēļu. Nometnotāji kopā ar va-

beka Baumgarte un Aleks Baumgarts. Virtuvē čakli darbojās Beta Ludvika un Lauma Cenne ar palīgiem – Austru un Aldi Jeruņiem.

Nometnes atklāšanas dienu sa-

māties ar futeni, tautas bumbu, dažādām kara un grupu spēlēm laukumā. Pastaigājāmies Tērvetes plašajos mežos, iepazīnāmies ar apkārtni un īpašumiem. Nometnotāji tēloja dažādus dzīvniekus,

pamodušies, atklājām krīzi virtuvē. Nozagts bija sasaukšanās zvans ēdienu reizēm. Devāmies šķēršļu gājienā un sastapām citus cilvēkus, kuriem arī bija nozagti sasaukšanās zvani. Tēlotā tiesas prāvā

cākiem milīgi sēdējām ap uguns-kuru. Bērni izrādīja dažādus priekšnesumus. Skanēja dziesmas, kas atbalsojās Tērvetes pakalnos.

Nometni slēdzām ar pašu vadīto sveču svētkiem.

MĀRIS
BRANCIS

Jelgavas 8. starptautiskais smilšu skulptūru festivāls 12.-13. jūlijā nu jau pieder pagātnei. Šai laikā norisinājās arī II šamota skulptūru jeb kvēlskulptūru simpozījs. Abu šo notikumu tema bija „Kino”, kas pavēra ļoti plašas iespējas tēlu izvēlē un pašu darbu veidošanā. Varēja attēlot populārus sižetus, iemīļotus mūsdienas filmu varoņus un sen kino vēsturē nostabilizējušos varoņus; kā arī rādīt ar kinematografiju saistītus stāstījumus – to, kas notiek ap kino. Tādējādi no 40 pretendentiem (tik daudz festivālam bija iesūtīti pieteikumi un skices) tika izraudzīti un par kino vēstija 15 mākslinieki no Bulgārijas, Kanadas, Krievijas, Ķīnas, Lietuvas, Ungārijas un, protams, Latvijas.

Veselu nedēļu viņi Jelgavas Uzvaras parkā veidoja savas versijas par kino. Pēdējā dienā paveikto vērtēja gan paši mākslinieki, gan arī žūrija, kuŗā darbojās pilsētas domes priekšsēdētājs Andris Rāviņš, Latvijas Mākslas akadēmijas profesors tēlnieks Bruno Strautiņš, LLU arhitektūras profesore arhitekte Aija Ziemeļniece, pilsētas iestādes „Kultūra” vadītājs Mintauts Buškevics un Jelgavas Mākslinieku biedrības vadītājs Māris Brancis.

Vērtējot darbus, bija jāņem vērā sižeta risinājums, nolasāmība, tēlnieciskais veidojums un profesionālitate. Tas nebija viegls uzdevums, jo mākslinieciskais līmenis šoreiz bija vienādi augsts. Kā no mākslinieku viedokļa, tā no ekspertu skatījuma 1. vieta pienācās latviešu tēlniecei Inesei Valterei, kuŗa bija izvēlējusies smiltīs attēlot leģendāro kinorežisoru Alfrēdu Hičkoku. Māksli-

niece bija pratusi atveidot ne tikai portretisko līdzību un varoņa īpatno sejas izteiksmi, bet profesionāli sakausēt vienā veselā kompozīcijā paša meistara stāvu ar viņa 1968. gadā radītā trillera „Putni” tēliem. No visām pusēm aplūkojamā skulptūra bija sarežģīta – režisora vareno augumu ar lepni atmesto galvu ieskāva putni, vēstot par provokatīvo garu un personības lielumu.

Inese Valtere. Hičkoks. Sānskats tapšanas stadijā // FOTO: Māris Brancis

Nekādu domstarpību nebija arī attiecībā uz 2. vietu – Lietuvas skulptora, bieža Jelgavas ledus un smilšu skulptūru festivālu dalībnieka un laureāta Donata Mockus smalki izstrādāto kovboja tēlu, kas mums visiem atsauc

atmiņā daudzus jo daudzus vēsternus („Mežonīgie rietumi”). Tāpat nebija divu domu, ka 3. vieta piešķirama Krievijas skulptoram Andrejam Košeļevam par „Detektīvstāstu”, kas atklāja detektīva darba smagumu un komplicētību un pārliecināja ar to, kā mākslinieks ticis galā ar visai samezgloto temas risinājumu.

Vienu no trim veicināšanas prēmijām saņēma latviešu tēlniece

festivālu vēsturē visu triju vietu ieguvēji saņēma Jelgavas Oskaru – pilsētas keramiķa Aleksandra Djačenko mazdrusciņ humoristiski veidoto keramikas statueti, kuŗā pazīstamais ASV kinoakadēmijas Oskars pārtapis par Sprīdītim līdzīgu tēlu ar lāpstu.

12. jūlijā stundu pirms pusnakts tika atvērtas trīs šamota kvēlskulptūras, ko darinājuši keramiķi Mārite un Aleksandrs

tik īsā laikā savas idejas nevar īstenot. Viņi strādāja turpat divas nedēļas. Divus metrus augstie tēli jāceļ lēnām, kārtu pa kārtai, neļaujot katrai no tām ātri sacietēt, arī sakausējot jauno sleju ar iepriekšējo. Kad skulptūra ir gatava, tai jāļauj saulē un vējā lēnām izžūt. Ja nu tas dienās piecās nav izdevies, tad tikko jaušami jāžāvē ar uguni. Pēdējā dienā pamazām apdedzināšanas temperatūra jā-

paceļ līdz pat 1060°C un jādedzina stundas divpadsmit, sasniežot augstāko temperatūru atvēršanas brīdī, kad tiek novākti īpaši „tērpi”, ugunsizturīgi materiāli, kuŗos ievīstīti tēli. Atvēršanas brīdī pa visiem skulptūrā ierīkotiem caurumiem šaujas ārā uguns, efektu pastiprinot ar zāģu skaidu uzbēršanu. Skats ir lielisks un aizraujošs. Bet pats galvenais – šovasar Jelgava ieguvusi trīs atšķirīgus, augstvērtīgus mākslas darbus, kas tiks izvietoti pilsētā.

Katrīna vēl strādā // FOTO: Māris Brancis

Nākamajā gadā Jelgava svinēs 750 gadu pastāvēšanu, tad taps jauni mākslas darbi, kas greznos reiz skaisto, neatkārtojamo, bet pēdējā kaŗā sagrauto Kurzemes un Zemgales hercogistes galvaspilsētu. Šādā veidā pamazām Jelgava iegūst jaunus vaibstus.

Nākamajā gadā Jelgava svinēs 750 gadu pastāvēšanu, tad taps jauni mākslas darbi, kas greznos reiz skaisto, neatkārtojamo, bet pēdējā kaŗā sagrauto Kurzemes un Zemgales hercogistes galvaspilsētu. Šādā veidā pamazām Jelgava iegūst jaunus vaibstus.

– Agnese Rudzīte-Kirillova. Jāteic, ka Kanadas māksliniecei Patricia Leguen festivālā neveicās – viņa kļūmes dēļ lauza labo roku, tomēr savu lielo darbu „Skaistule un briesmonis” pabeidza. Šeit jāatzīmē, ka pirmo reizi

Djačenko un Katrīna Vīnerte no Jelgavas, kā arī viesmāksliniece no Šauļiem Vitalija Kurtinaitiene. Ja smilšu skulptūru autori pie saviem darbiem strādāja tikai piecas diennaktis, tad keramiķi

Kuģi no koka, vīri no dzelzs

(Turpināts no 5. lpp.)

Zviedru izcelsmes skolotājs Kristiāns Dāls patiesi ir fenomens. Viņš ne tikai rekorda īsā laikā apguvis latviešu un igauņu valodu, bet vairākus gadus arī mācījis audzēkņus, nesāņemot atlīdzību // FOTO: Lāsma Ģibiete

Viņa vaska figūra eksponēta mūzeja zālē, kas izveidota kā skolas klase ar tāfeli, katedru, masīvu rakstāmgaldu, uz kura

stāv globuss un mācību pieraksti. Kapteinis piekritis strādāt par pirmo jūrskolas skolotāju, turklāt veselus divus gadus par

darbu nav saņēmis atalgojumu! Turklāt skolotājs trīs mēnešu laikā apguvis latviešu un igauņu valodu, lai varētu sazināties ar skolēniem. Audzēkņu vērtējums pārbaudījumos parasti bija trijnīkš, jo K. Dāls uzskatījis, ka uz „5” zinot vienīgi Dievs, bet uz „4” – viņš pats.

Atsevišķas grāmatas vērti būtu arī pirmo latviešu jūrnīku dzīvesstāsti – par viņu varonību, mērķtiecību un savas valsts vārda nešanu pasaulē.

Beidzot stāstījumu par Ainažu jūrskolu, pieminams, ka ikviens apmeklētājs īpaši tiek gaidīts ciemos 16. augustā, kad notiks centrālie svētki kopā ar Ziemeļlivonijas festivālu, tad arī notiks lielkoncerts „Septiņas pēdas zem ķīļa”, bet noslēgumā – lāpu gājiens uz jūru un ugunsšovs.

Nebeidzams akmeņains ceļš

Pēc jūrskolas mūzeja apmeklējuma vēl nesteidzieties aizbraukt! Ja vien ir laiks, ieteicams pa Kr.Valdemāra ielu kājām aiziet līdz pašai Igaunijas robe-

žai, bet tad nogriezies pa kreisi un pa koka laipām doties uz Ainažu ziemeļu molu. Šis viņņ-lauzis gan vairāk atgādina akmeņainu, vietām grūti izejamo ceļu, kas ievēd tieši jūrā. Uzmanīgi pārvietojoties pa mola akmeņiem, nenākas grūti iztēloties, ka agrākos laikos šeit darbojusies plaša osta un zem kļajas debess būvēti kuģi, protams, bez būvprojekta.

Ainažu plūdmale ir klusa un nedaudz vientulīga pat karstā vasaras dienā. Pamanāms pa kādam peldētājam, bet tas arī viss. Savukārt no jūrmalas pa smilšainu ceļu atgriežoties pilsētiņas centrā, skatam paveras divas neparastas lietas: vispirms Ainažu vecā, balti sarkanā bāka, kas mūsdienās vairs netiek izmantota, un veca, necila koka mazmājiņa, ko no visām pusēm apņēmis milzīgs sarkanu mežrozīšu krūms.

Par agrāko laiku godību Ainažos vēl aizvien atgādina vairāki lepni akmeņi savrupnami. Tos, protams, cēlušī jūrnīeki, kas pēc pirmās Latvijas jūrskolas absolvēšanas sekmīgi sākuši

darbu un tikuši pie turības.

UZZIŅAI:

Ainažu jūrskolas mūzejs ir Rīgas Vēstures un kuģniecības mūzeja filiāle. Adrese: Kr. Valdemāra iela 47, Ainaži LV-4035.

Sakarā ar pirmās Ainažu jūrskolas jubileju, Latvijas Banka šogad izdevusi tai veltītu piemiņas monētu piecu eiro vērtībā.

Ainažu jūrskola darbojas no 1864. līdz 1919. gadam, un to absolvējuši aptuveni 1000 audzēkņu.

Ainažos kopā darbojušās trīs jūrskolas – pirmā no tām tika iekārtota zemnieka Juŗa Veides kalpu mājā, kur šodien atrodas mūzejs. Pārējās, vēlāk celtās jūrskolas ēkas nodeduģas.

Pirmos trīs mācību gadus Ainažu jūrskola darbojās nelikumīgi – bez cara valdības atļaujas.

Pirmais reiss, ko vadīja latviešu kapteinis – Ainažu jūrskolas absolvents Pēteris Šnore, pāri Atlantijas okeānam notika 1887. gadā.

Iebraucot Ainažos, ieteicams apmeklēt arī ugunsdzēsības mūzeju.

KULTŪRŽURNĀLISTES PIEZĪMES NO ŅUJORKAS

ELEONORA
ŠTURMA

Īsi pirms ASV Neatkarības dienas 4. jūlija nedēļas nogales, kad Ņujorku piemeklēja vasarai raksturīgā svelme un mitrums, tautieši saņēma Apvienoto Nāciju Latvijas vēstnieka Jāņa Mažeika un Ņujorkas Daugavas Vanagu aicinājumu svētdien, 6. jūlijā, DV namā tikties ar Latvijas Aizsardzības ministru Raimonu Vējoni, lai uzklautu viņa ziņojumu par Latvijas militāro gatavotību patlabanējā Ukrainas-Krievijas saspīlējumā gaisotnē. Šī nu bija pagalam neizdevīga nogale, kad ļaudis parasti pamet pilsētu, bet latviešiem savkārt sirds – un arī koŗdziedāšanas pienākumi – lika būt Latviešu Dziesmu svētkos Hamiltonā, Kanadā. Tomēr mazs pulciņš sanācām un ar lielu interesi sekojām ministra stāstījumam, beigās neskopojoties ar jautājumiem.

Neliegsimies, ka vēstures pieredzes iebaidīti, baiļojamies, ka Ukrainā notikušais var atkārtoties Latvijā, un sevi mierinām, ka Latviju pasargās tās piederība NATO valstīm. Pēc ministra Vē-

joņa sacītā, arī Latvijas iedzīvotājiem šī ir vienīgā nomierinošā doma. Marts un aprīlis Latvijā ir bijuši ļoti saspringti mēneši, pastiprinājušies Krievijas aviācijas pārlidojumi Baltijas jūras krasta līnijai, arī kustība pašā Baltijas jūrā. Spriedzi kāpināja arī Latvijas robežai ļoti tuvējā Krievijas helikoptera bāze Ostrovā, kuŗā bija vērojama nepārtraukta kustība sadarbībā ar citām bāzēm Krievijas teritorijā. Satraucošs ir arī ierīču trūkums, ar kuŗu palīdzību varētu laikus pamanīt zemu lidojošus aparātus, jo Latvijai šādu ierīču nav, kurpretim Igaunijā ir.

Ministrs Vējonis pauda neapmierinātību ar Latvijas valdības atvēlēto mazo aizsardzības budžetu. Pēc NATO nosacījuma tam jābūt 2% apmērā no iekšzemes kopprodukta, bet Latvijas valdības atvēlētais ir tikai puse no tā. Ministra skaidrojumā – līdzšinējais aizbildinājums bijis, ka relatīvi stabila politiskā situācija pieļāva ierobežoto līdzekļu novirzīšanu valsts iekšējās stabi-

litātes un labklājības veicināšanai. Bet tā kā Raimonds Vējonis ministrijas vadībā sācis darboties laikā, kad vēstures rata mierīgo ritēšanu pēkšņi satricināja Krievijas prezidenta Vladimira Putina patvarīgā, turklāt melīgā rīcība Ukrainā, stāvoklis ir krasi mainījies un ir nepieciešama cita gatavotība. Ministra nodoms pieprasīt Saeimā lielāku finansējumu ir viņa prioritāte. Tāpat – darīt visu iespējamo, lai NATO kaŗaspēka klātie Latvijā būtu nodrošināta vienmēr, un lielākā skaitā – arī visā Baltijā. Patlaban Latvijā stacionēti 150 kaŗavīri (arī Lietuvā un Igaunijā). Šauļos ir iekārtota NATO helikopteru bāze, notiek regulāras kareivju apmācības Latvijas teritorijā. Pie tam Latvijas armijai ir ļoti pozitīvas partnerattiecības ar Mičigenas pavalsts Nacionālo gvardi. Bet tomēr – praktiski vienīgais drošības garants ir Latvijas piederība NATO, tādēļ Aizsardzības ministrs ir gatavojies darīt visu, lai NATO klātie Baltijas teritorijā arvienu pastip-

rinātos. Viņš arī mudināja mūs iesaistīties „lobēšanas akcijās”, lai „izgaismotu” patlabanējo situāciju Austrumeiropā mūsu patvērumzemes ASV politiķiem un valdībai. Pēc Raimonda Vējoņa stāstītā, Latvijas regulārā armija ir stabila, labi apmācīta, disciplinēta, tāpat militāri apmācītie palīgspekā no privātā sektora – zemessardze. Viņi tiekas regulārās apmācību sesijās, profesionālu militāristu vadībā. Klausītājiem vienīgi bija vēlme, lai kā armijā, tā zemessardzē cilvēku būtu vairāk (5000 vīru un 8000 vīru, kas šo rindu rakstītājas emocionālajā spriedumā pat nesalīdzinās ar kopkoŗu dalībnieku un dejotāju skaitu lielajos Dziesmu un Deju svētkos). Vienīgais mierinājums – ticēt Dieviņa labvēlībai un palauties uz līdzšinējo latviešu miermīlīgumu, lai neizraisītos asumi un konfrontācija minoritāšu vidū un mēs saglabātu ticību, ka arī šoreiz mūs sargās gara un dziesmu spēks.

Ministra Raimonda Vējoņa informācijai stāstījumam sekoja sirsnīga paciemošanās pie bagā-

Raimonds Vējonis

tīgi un izmeklēti klātā cienasta galda, par garšīgajām uzkodām gādājot Ņujorkas Vanagiem un vanadzēm, bet par viņu – ANO sūtnim Jānim Mažeikam. Paldies! Gados jaunais, slaidais un runīgais Aizsardzības ministrs ciemošanās patiešām izbaudīja un būtu uzklavējis vēl ilgāk, ja sūtnis nebūtu uzmanījis pulksteni, lai ministram atgādinātu nākamo pilddāmo uzdevumu.

SALLIJA
BENFELDE

„Uzruna, pamudinājums un saruna vienmēr ir vērtība. Tāpēc Pasaules cēsnieku dienas ir aicinājums, pamudinājums sadarbībai, sapratnei un attīstībai. Mums katram ir ko dot citiem, savai pilsetai un savai Valstij. Tikai pavisam nedaudz jāpadomā, jāvelas iesaistīties, un tad kopā izdarīsim daudz!” – tā sociālajos tīklos rakstīja cēsnieku dienu un konferences organizatori pirms šīs vasaras lielā notikuma Cēsīs. Patiesībā tas bija aicinājums visām Latvijas pašvaldībām un cilvēkiem, jo ne jau tikai cēsnieki pamet Latviju un ne jau tikai Cēsīs reizēm cilvēki bažījās par Latvijas un latviešu nākotni.

23. jūlijā konferencē „Cēsis pasaulē”, kas notika Pasaules cēsnieku dienu ietvaros, vārdus par katru latvieti kā vērtību latviešu tautai, kā zelta akciju latvietībai sacīja Latvijas vēstnieks Lielbritānijā un Ziemeļrijas Apvienotajā Karalistē Andris Teikmanis. Konferenci, kas bija veltīta diasporas jautājumiem un reemigrācijai, uzrunāja ne tikai Cēsu novada domes priekšsēdis Jānis Rozenbergs, – sirsnīgus, iedrošinošus vārdus teica arī Valsts prezidents Andris Bērziņš. Konferencē piedalījās un uzrunu sacīja Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) valdes priekšsēdis Jānis Kukainis un Eiropas Latviešu apvienības (ELA) priekšsēdis Aldis Austers.

Atklājot konferenci „Cēsis pasaulē”, Latvijas Valsts prezidents Andris Bērziņš uzsvēra Cēsu sakārtotās izglītības sistēmas nozīmi aizbraukušo tautiešu aicināšanā atpakaļ un pauda savu pārliecību,

ka Cēsis ir izcila vieta dzīvei un personiskajai izaugsmei. „Cēsis ir lieliski sakārtota izglītība, kas man rada pārliecību par intelektuālo uzņēmējdarbības jomu attīstību. Šeit ir arī lieliska vieta ieguldījumiem, jo pēdējo laiku notikumi rāda, ka šī teritorija ir Austrumeiropas daļa, kur ir droša vide ar lielām iespējām eksportam,” sacīja prezidents. Valsts prezidents ir pārliecināts, ka Cēsis ir laba bāze rūpnieciskai darbībai – vieta, kas pielāgota ES struktūrfondu apguvei, kā arī teritorijas ar piekļuvi dzelzceļam. Prezidents arī solīja pielikt pūles, lai veicinātu cilvēku sapratni par to, ka Cēsis ir lieliska iespēja attīstīt uzņēmējdarbību, jo viņa ieskatā rūpniecisko teritoriju attīstība Cēsīs neesot utopija.

Savukārt Cēsu novada domes priekšsēdis Jānis Rozenbergs ir pārliecināts, ka tieši izglītība ir viens no galvenajiem faktoriem, kas ļauj Cēsīm konkurēt aizbraukušo piesaistīšanā. „Nereti, ja jāizvēlas starp bērnu laišanu vai nu Lielbritānijā, vai Latvijas skolās, vecāki tomēr vēlas, lai viņu bērni mācās latviski, un Cēsīm ir lieliska bāze, ko piedāvāt,” skaidroja Rozenbergs. Viņš arī piebilda, ka Cēsis pašas aktīvi sākušas diasporas uzrunāšanu, ievērojot principu, ka „svarīgi ir apzināt savējos un pirmajiem pasniegt roku”. Tas esot būtiski, lai parādītu cilvēkiem, ka viņi nav aizmirsti, kā arī lai izveidotu saikni ar mājām, vienlaikus informējot diasporu par investīciju iespējām dzimtajā pusē. Par galvenajiem darbiem, kas vēl jāizdara, lai veicinātu tautiešu atgriešanos, Rozenbergs mi-

Katrs latvietis ir mūsu zelta akcija

nēja mājokļu politiku novadā, lai palielinātu ierī pieejamo dzīvokļu un māju skaitu, mobilitātes plānu, kas veicinātu ātru un efektīvu sabiedriskā transporta sistēmas izveidi, kas cilvēkiem ļautu brīvāk pārvietoties, strādājot, piemēram, Rīgā un vakarā atgriezties reģionos. Tāpat esot nepieciešama industriālo teritoriju atdzīvināšana un atjaunošana, lai uzņēmēji varētu radīt jaunas darba vietas.

Arī PBLA priekšsēdis Jānis Kukainis savā uzrunā akcentēja nepieciešamību pēc iniciatīvas uzņemšanās ilgtermiņa ilgtspējīgu sakaru izveidošanā ar diasporu; tas būtu lietderīgi un izdevīgi visām iesaistītajām pusēm. „Nedrīkst visu gaidīt no valsts,” piebilda J. Kukainis, norādot, ka Cēsu novads ir lielisks paraugs aizbraukušo uzrunāšanā. „Man ir prieks par Cēsīm,” uzsvēra PBLA priekšsēdis. Savukārt ELA vadītājs Aldis Austers aicināja saskatīt izceļošanas labās puses: „Emigrācija ir palīdzējusi un joprojām palīdz Latvijā risināt vairākas problēmas, kas saistītas ar bezdarbu, milzīgo parādu slogu un nabadzību. Emigrācijā cilvēki apgūst jaunu dzīves pieredzi, svešvalodas un zināšanas par modernām tehnoloģijām. Daudzi ārzemēs iegūst jaunu vērienu savai saimnieciskajai darbībai. (...) Emigrācija nebūt nenozīmē zaudējumus, ja tiek īstenoti pareizi risinājumi. (...) Šobrīd daudzi tautieši jau dzīvo ārpus Latvijas. Lūk – darbs vispirms ir jāsāk šajās vietās! Un nevis aicinot cilvēkus atpakaļ, bet palīdzot saglabāt latvietību jaunajās mītnes vietās. Tas nozīmē ieguldījumu izglītības jomā, arī kultūras

sadarbībā un, protams, motivācijas veidošanā ārvalstīs dzīvojošiem piedalīties Latvijas demokrātiskajos procesos.”

Tāpat kā J. Kukainis, arī A. Austers ir pārliecināts, ka sadarbība ar latviešu organizācijām ir kritiski svarīga šajā līmenī: „Organizācijas uztur saziņas tīklus, organizē sarīkojumus un nereti arī pauz vietējās kopienas viedokli. Galu galā organizācijās pulcējas tie cilvēki, kuŗi ir Latvijas un latviešu kultūras patrioti un vislabāk pārzina vietējās kopienas īpatnības. Ir vēl arī interešu kopienas, kas balstītas kultūras un izklaides aspektos. Arī tās, pareizi uzrunātas, var paveikt svētīgu darbu.”

Jāpiebilst, ka konferencē tika stāstīts ne tikai par Cēsīm jau padarīto un nākotnes iecerēm, bet arī par savu dzīves pieredzi Norvēģijā, Anglijā, Ķīnā. Par šo pieredzi stāstīja tur dzīvojošie latvieši. Turklāt Pasaules cēsnieku dienu laikā bija dažādaži notikumi – foto un seno rotu izstādes, tikšanās ar Cēsu māksliniekiem, viņa svētki un visādas diskusijas, Pasaules latviešu mākslas centra apmeklējums un koncerts Vidzemes koncertzālē „Cēsis”.

Vēl jāteic, ka Cēsu novada cilvēku un pašvaldības apņēmība padarīt Cēsis par draudzīgu, talantīgu un interesantu dzīves vietu nav tikai sapņi vien. Cēsu Pils koris guvis panākumus konkursā Austrijā, Špītalā, kur norisinājās 51. Starptautiskais koŗu konkurss. Spēcīgā konkurencē Cēsu Pils koris izcīnīja augsto 3. vietu tautas mūzikas kategorijā un ieguva 91 punktu no 100 iespējamajiem. Špītalas konkurss uzska-

tāms par vienu no visaugstākā prestiža koŗmūzikas forumiem pasaulē, un tā dalībnieki tiek rūpīgi atlasīti. Vairāk nekā no 100 pieteikumiem Cēsu Pils koris iekļuva starp tām 10 kopām, kas tika uzaicinātas piedalīties konkursā. Līdz šim no Latvijas Špītalā dziedājuši tādi koŗi kā „Kamēr...”, „Sōla”, „Balsis” un „Rāte”. Koŗa diriģentes un dalībnieki par vienu no spilgtākajiem konkursa notikumiem min Laureātu koncertu, kuŗā apmeklētāji un citu valstu dalībnieki lūguši nodziedāt latviešu tautasdziesmu „Pūt, vējiņi!”. Savukārt Marta Rudzīte, Cēsu Valsts ģimnazijas 11. klases skolniece, ieguvusi bronzas medaļu 25. Starptautiskajā bioloģijas olimpiādā, kas notika šogad no 6. līdz 13. jūlijam Bali, Indonēzijā. Un ikgadējā Kronvalda fonda skolu novērtējumā lielo skolu grupā (vairāk nekā 100 skolas) Cēsu Valsts ģimnazija ir 5. vietā Latvijā. Tāpēc jāpiekrīt Cēsīs ne reizi vien sacītajam – mēs varam!

Iznākusi Jāņa Aistara grāmata „Spogulis un Trīs Stāsti”

Grāmata pieejama sazinoties ar autoru
Cena \$12.00 ieskaitot sūtīšanu.

J. Aistars 3999 Oran Delphi Rd.
Manlius, NY 13104
Tel: (315) 682-2712
e-mail: maraandjanis@aol.com

Melnais lācis mākslas baudītājiem

KRISTĪNA PUTENE

Melnie lāči ir Katskiļu kalnu, un līdz ar to Ņujorkas ev. lut. draudzes nometnes iemītnieki, ar kuņiem divkājainajiem viesiem, kas tu ierodas katru vasaru, jā-rēķinās. Pats galvenais – neatstāt neko garšīgu vai smaržīgu tur, kur gudrie un izveicīgie lāči tam var tikt klāt. Pirms nepilniem desmit gadiem Katskiļu nometnes labvēļi rīkoja labdarības vakariņas, lai gūtu papildu līdzekļus nometnes darbam un Ņujorkas draudzes lauku īpašuma uzturēšanai, vakaru nosaucot par „Melnā lāči”, par godu meža pastāvīgajiem iedzīvotājiem. Un tā iedibinājās gadskārtēja tradīcija.

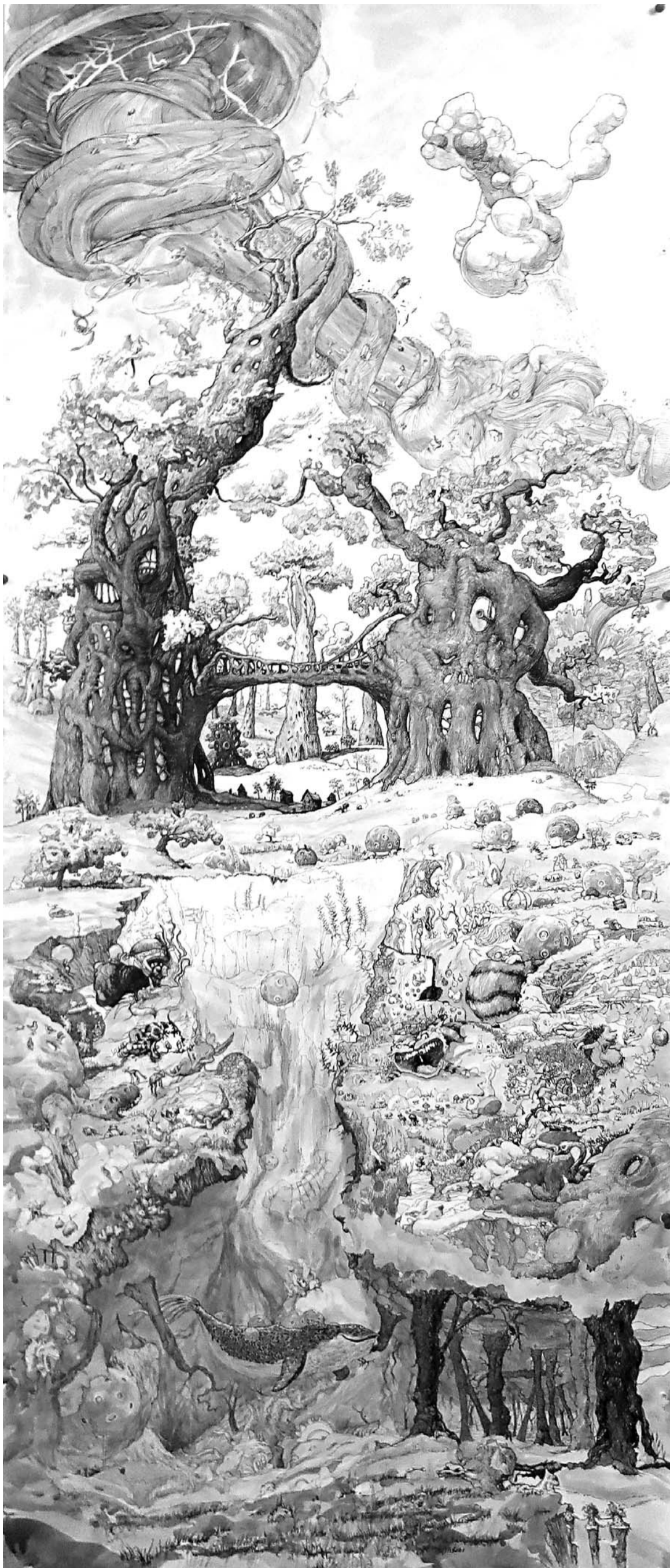
Vakariņas mēdz rīkot periodu maiņā – pēc pirmām divām nometnes programmas nedēļām, kad daļa bērnu dodas mājās, ierodas citi un pārējiem ieradusies vecāki, lai savus bērnus apmīļotu un izmazgātu tiem veļu. Vakarā, kamēr nometnotājiem ir sava balle, vecāki un citi labvēļi var gardi paēst, dejot un patērzēt. Galvenais plānošanas darbs no gada gadā nodots citai ar nometni saistītai grupai. Pagājušā gadā lielāko darbu veica bostonieši, pirms tam Ņūdžersijas latviešu skolas vecāki. Tradīcija turpinājās šogad 19. jūlijā, kad Pēteris Blumberga un citu Vašingtonas DC vecāku vadībā tapa „Melnā lāči” vakariņas.

Papildu izklaidi, kā arī līdzekļus devušas dažādas izsoles vai izlozes. Pagājušā gada šaura mākslas darbu klusā izsole šogad izauga par iespēju baudīt un iegādāties mākslu galerijā „Melnais lācis”. Māksliniekiem piedāvāja iespēju izstādīties un atbalstīt nometni ar dališanos 50/50 ar piesolītajām summām, tomēr daļa mākslinieku ziedoja visu ienākumu. Lai nokļūtu pie vakariņu galdiem, apmēram 200 viesu garā rinda vijās cauri Atpūtas nama ēdamistabai, kuŗā bija iekārtoti 12 dažādu mākslinieku 44 darbi. Vakara gaitā gandrīz visus šos darbus pārdeva klusā izsolē. Pirms ļaudis bija paēduši un citādi nedaudz iestiprinājušies, solišana notika lēni un neuzbāzīgi. Jo tuvojās noliktā solišanas beigu stunda, jo dedzīgāk labvēļi uzmanīja par savu izraudzīto darbu piesolīto summu un, neuzkrītoši garām paslīdot, centās pierakstīt savu mazliet lielāko summu.

Galerija „Melnais lācis” bija vienreizēja ar to, ka te vienkopus darbus deva ļoti dažādas pieredzes mākslinieki. Šī bija lieliska izdevība jaunajiem māksliniekiem un vaļaspriekā kopējiem atklāties plašākai publikai. Mārai Bērziņai bija seši dažāda lieluma akvareļi – divi abstrakti, divi ar ziediem un divi maza izmēra. Abi mazie, viens fotografiski precīzs saules stariem apspīdēts koks un otrs latvisks auseklītis zilos toņos, guva lielu solitāju piekrišanu ar spēju cenas pieaugumu. Ilggadīgs nometnes dalībnieks un darbinieks Ian Kirby piedalījās ar tušas zīmējumiem, kā arī ar eļļas gleznām. Skatītāju apbrīnu izpelnījās viņa liela izmēra darbs „Safe Below” jauktā tehnikā, tuša un akvareļis, kuŗā bija redzama pusreāla, pusfantas-

tiska pasaule – no jūras dzilēs dzīvojošām zivīm un augiem līdz pūkainos mākoņos saskatāmām figūrām. Varēja arī solīt par Ivara Stonina apgleznotu keramikas šķīvi un Jura Bļodnieka rudens lapās paslēpušās ķirzakas fotografiju. Piedalījās jau erudīti, latviešu sabiedrībā un dažkārt arī plašāk pazīstami mākslinieki. Pati ALMA priekšniece Linda Treija bija atsūtījusi piecas oriģinālas ilustrācijas Lienas Kaugaras grāmatai par tautastēriem un to valkāšanu. Uģis Nīgals atveda trīs giclee tehnikas iespiedumus – divus abstraktus, vienu mazliet humorisku, reālu. Metinātāja un tēlnieka Ginta Grīnberga metalla gaiļa skulptūra bija vēl viens darbs, par kuŗu bija sīva daudzsolīšanas cīņa. Mākslinieks keramiķis, scēnogrāfs Uldis Stepe sagādāja vairākus dekoratīvus keramikas darbus ar latviskiem rakstiem. Datorgrafikim Austrim Mangulim bija viens viņam raksturīgs latvisks raksts. Ar saviem darbiem arī piedalījās pieredzējušie, bet varbūt mazāk pazīstamie Ilga Ziemeņa- Kurēna ar trīs gleznām un divām kaklarotām, Kika Nigala ar trīs gleznām un rotkalis Miķelis Auģis ar pieciem darbiem. Jāpiebilst, ka Ilgas kaklarotas arī bija starp visvairāk iekārotajiem daudzsolīšanas objektiem. Tiem, kas sevi uzskata par nedaudz ierobežotiem mākslas baudītājiem, bija iespēja savus dolarus solīt par gastronomisko kultūru. Mārtiņš Rāčenis ziedoja divus grozus, katrā pa sešām lielām pašbrūvēta alus pudelēm. Mārtiņš Putenis sagādāja četras pudeles pašā darinātu „citrus” augļu liķiera. Savu pirmo medus ražu lielā burkā ziedoja Walter Goldschmidt.

Šajā vakarā visur varēja sajūt sirsniņu sadarbību. Vispirms, plānotāju un saimniekotāju vidū bija jau minētie Vašingtonas DC vecāki, kā arī labvēļi no Bostonas un Ņujorkas draudzes. Tie bija gan pašreizējo nometnieku vecāki, gan tādi, kam bērni jau izauguši no nometnes, gan tādi, kas paši vēl samērā nesen bijuši nometnieki. Nometnes virtuves saimnieces ar savu pieredzi palīdzēja aprēķināt iepirkamo produktu daudzumus, kā arī dalījās ar savu virtuvi, kad tika gatavots ēdiens. Klusāsizsolesorganizētāji Anitai Bataragai izdevās piesaistīt dažādu gadagājumu un pieredzes māksliniekus. Izklaides un ballītes gaisotni veicināja mūziķu grupa „Lugers”, kas vairākus gadus pēc kārtas spēlējusi deju mūziku „Melnajā lācī.” Vakars izdevās, pateicoties necerēti lielam apmeklētāju skaitam. Nometnes un draudzes vadība var justies gandarīta, ka viņu darbu atzīst, novērtē un grib atbalstīt visi šie labvēļi. Šis vakars ne tikai visiem sagādāja lielisku gaisotni, tas devis arī ievērojamu atlikumu nometnes darbam un īpašuma uzturēšanai, tas ļaus turpināt piedāvāt mūsu sabiedrības ģimenēm kvalitatīvu bērnu nometnes programmu ar spējīgiem vadītājiem un skolotājiem.

Ian Kirby darbs "Safe Below"

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Uz lentes izvietotas latvju dainas. Katrs no lentes griezējiem izvēlas nākamo personu, kam nodot lentes griešanas stafeti. *Gaismas pili* atklājuši iedzīvotāji Rīgā, Liepājā, Pāvilostā, Ventspilī, Alojā, Dobelē, Jelgavā, Madonā, Baltnavā, Cēsīs, Balvos, Daugavpilī u. c. Starp griezējiem ir gan skolotāji, ārsti, uzņēmēji un bibliotekāri, gan autosportisti, būvnieki, kultūras un mākslas pārstāvji, uzņēmēji un citu profesiju pārstāvji. Starp fiziskajiem griezējiem ir Latvijā tādi pazīstami cilvēki kā Zbignevs Stankevičs, Raimonds Pauls, Jānis Peters, Māris Sirmāis, Jānis Streičs, Uģis Prauliņš, Gidons Krēmers, Pauls Timrots un daudzi citi. Lenti pārgriezis arī viens jaunais pāris savās kāzās Cēsīs. Plānots, ka līdz LNB inaugurācijai *Gaismas pils* atklāšanas lenti fiziski pārgriezīs ap 1000 cilvēku visā Latvijā. Lentes kopējais gaņrums ir 10 000 metru, uz tās ir izvietotas 50 000 tautasdziesmas.

Vai piedalīsies Pasaules koņu olimpiādā Sočos?

Kultūras ministre Dace Melbārde paziņojusi, ka Krievijas un Ukrainas notikumu ietekmē Latvijas koristi varētu nepiedalī-

ties 2016. gada Pasaules koņu olimpiādā, kas plānota Krievijas pilsētā Sočos.

Ministre uzsvē, ka šāds lēmums vairāk gan attiektos uz amatpersonu dalību, bet nenozīmētu šķēršļus dziedātāju dalībai. „Līdzdalība var izpausties divos veidos. Viens – Latvija oficiāli piedalās ar savām amatpersonām, kā tas bijis visās iepriekšējās olimpiādās. „Pēc mūsu domām, situācijā, kāda pašlaik ģeopolitiski izveidojusies mūsu kaimiņos, nebūtu pareizi, ka Latvijas amatpersonas brauktu uz Sočiem. Taču valsts nevar liegt koriem piedalīšanos. Bet diez vai tā no finanču atbalsta viedokļa būtu būtiska prioritāte,” sacīja Melbārde. Ministre pauž cerību, ka situācija kaimiņu reģionā līdz olimpiādei varētu uzlaboties, ļaujot šo nostāju pārskatīt.

Rīgā uzstāsies beļģu akrobatu kopa

Eiropas kultūras galvaspilsētas sarīkojumu ietvaros Rīgā 9. augustā uzstāsies Beļģijas akrobatu kopa *PAKI PAYA* ar izrādi *Shake Shake Shake*, kas ir burleska per-

formance ar gaisa akrobatikas elementiem un ķīniešu stieni.

Spāņu mākslinieki Adrians Maskarelli un Noemi Diaza savu trupu nodibinājuši 2008. gadā Francijas reģionālajā cirka mākslas centrā Lommā. Abi mākslinieki specializējušies pāru akrobatikā uz gaisa trapezas un apguvuši ķīniešu stienā akrobatiku (*Chinese pole*).

Siguldā norisināsies pirmā Baltijas valstu jauniešu pūtēju orķestru akadēmija

No 6. līdz 10. augustam Siguldā norisināsies pirmā Baltijas valstu jauniešu pūtēju orķestru akadēmija, kurā piedalīsies trīs Baltijas valstu pūtēju orķestri.

Akadēmijas laikā orķestri kopīgi iestudēs katras valsts komponistu skaņdarbus, kā arī pasaulē zināmu mūziku pūtēju orķestriem, savukārt akadēmijas meistarklasēs jaunie mūziķi varēs apgūt papildu prasmes ansambļu mūzicēšanā.

Orķestru akadēmijas nobeigumā notiks divi koncerti - 10. augustā plkst. 11 Siguldas pils dārzā un plkst. 15 Turaidas mūzejrezervātā, kur koncertu sniegs Baltijas valstu jauniešu pūtēju orķestri. Lietuvu pārstāvēs Panevėžas *Brass band "Aukštyn"* (diriģents Remigijus Vilys), Igauniju – Vilandes mūzikas skolas pūtēju orķestris (diriģents Bertis Langerers), bet Latviju - Siguldas jauniešu pūtēju orķestris "Sudrabskaņa" (diriģenti Elmārs Rudzītis un Arnis Smitiņš).

Latvijas Radio koris viesojas Helsinkos

Latvijas vēstniecībā Somijā 5. augustā viesojās Latvijas Radio koris, lai popularizētu Rīgu - 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētu. Sarīkojumā piedalījās ārvalstu diplomāti, Latvijas goda konsuli Somijā, uzņēmēji, mūzikas festivālu rīkotāji, ieskaņojumu kompaniju un plašsaziņas līdzekļu pārstāvji.

No 3. līdz 10. augustam Vantā norisinās senās mūzikas festivāls. Šis ir ļoti augstas kvalitātes senās mūzikas, renesanses laika un klasisks mūzikas festivāls. Festivāla atklāšanas dienā 3. augustā uzstājās Latvijas Radio koris. Šī bija pirmā reize, kad kāds no Baltijas valstīm piedalās šajā festivālā.

Koris „Latvija” piedalās Birgitas festivālā Igaunijā

Valsts Akadēmiskais koris „Latvija” ir devies uz Igauniju, kur Birgitas festivālā 8. augustā Birgitas klostera drupās atskaņo Leonarda Bernsteina „Mesu” - atjaunotu uzveduma versiju, kas tika rādīta 2007. gadā Rīgā 10. Starptautiskajā garīgās mūzikas festivālā.

Uzvedumu atjauno Sanktpēterburgas Marijas teātra mākslinieces - režisore Suzanna Cīrjuka un choreografe Aleksandra Tichomirova, kuŗas strādāja ar iestudējumu arī Rīgā. Gaismu mākslinieks un videoprojekciju autors ir Aleksejs Tarasovs (Krievija). Galveno - Celebranta lomu atveidos Brodveja baritons Duglass Vebsters (ASV).

Uzvedumā piedalās Valsts Akadēmiskais koris „Latvija”, Rīgas Doma zēnu koris, Igaunijas Nacionālais simfoniskais orķestris, solisti Jolanta Strikaite, Jānis Apeinis, Jānis Aīšpurs, Laura Grecka un populāri igauņu mūziķi. Diriģentam Mārim Sirmājam šī būs debija pie Igaunijas Nacionālā simfoniskā orķestra diriģenta pulsta.

Ārzmēs rekordliels Rīgai veltītu publikāciju skaits

Pēc Latvijas Institūta (LI) un Tūrisma attīstības valsts aģentūras (TAVA) jaunākajiem saskaņotajiem datiem, šogad Rīgas vārds pasaulē izskan ar vēl nebijušu vērienu - ārvalstu plašsaziņas līdzekļi kopš šāgada sākuma publicējuši vai demonstrējuši vairāk nekā 900 dažādu Latvijas galvaspilsētai veltītu materiālu. Visas ziņas par Rīgu ir ar pozitīvu skaņējumu, cildinot pilsētas seno vēsturi, bagātīgo kultūras dzīvi un lielisko architektūru.

“Mēs varam būt gandarīti, ka Latvija šogad ir kļuvusi par vienu no iekārotākajiem tūrisma galamērķiem,” komentē TAVA vadītājs Armands Slokenbergs. Viņš pastāstīja, ka Rīgā šogad jau viesojušies aptuveni 360 ārzemju žurnālisti un reģistrēti vairāk nekā 900 raksti, televīzijas sižeti vai citas publikācijas par Rīgu - Eiropas kultūras galvaspilsētu.

Bauska svin 405 gadu jubileju un Viļa Plūdoņa 140. gadskārtu

Bauskā izskanēja Bauskas novada svētki, trīs dienu gaņumā svinot pilsētas 405 gadu jubileju un novadnieka, dzejnieka Viļa Plūdoņa 140. gadskārtu. Sarīkojumu ieskaņā pilsētā notika teātrālizēts gājiens ar nosaukumu “Plūdoņa noskaņās”. Izcilajam dzejniekam tika atklāts piemineklis Saules dārzā Viļa Plūdoņa ielā.

Piemineklis tapis aptuveni gada laikā. Tā autors ir tēlnieks Ģirts Burvis, kas jau veidojis vairāk nekā 50 dažādus lielformāta darbus, kuŗi izvietoti visā Latvijā. Ģirta Burvja meta devīze ir “Uz saulaino tāli”. Svētku vakarā godināja novada iedzīvotājus - pasniedzot pašvaldības apbalvojumus. Koncertēja pašmāju mākslinieki un viesmākslinieki.

Valkā būs piemineklis Kārlim Ulmanim

Rīgas Latviešu biedrības un Nacionālās kultūras attīstības fonds paziņojis, ka piemineklis Kārlim Ulmanim, ko sākotnēji bija paredzēts uzstādīt Turkmēnistānā, bet pēc tam dāvēt Liepājai, šī gada 15. novembrī tiks uzstādīts Valkā.

Valkā piemineklis atradīsies

pašā pilsētas centrā, Lugažu laukumā, pie pilsētas domes ēkas, līdzās kultūras namam, ģimnazijai un mākslas skolai. Pieminekļa atklāšanas datums saskaņots ar Valsts prezidenta kanceleju, jo plānots, ka ceremonijā piedalīsies Valsts prezidents Andris Bērziņš. 15. novembris izvēlēts galvenokārt tāpēc, ka trīs dienas vēlāk ir Latvijas Republikas proklamēšanas svētki, ko svinam 18. novembrī. Piemineklis Kārlim Ulmanim Valkā būs ievērojama valstsvīra krūšutēls bez papildu elementiem, kādi bija paredzēti Turkmēnistānā un pēc tam Liepājā.

Atklāj Baltijas ceļam veltītu sarīkojumu seriju

Latvijas Radio 5 - Pieci.lv festivālā *Piens Fest Spēle* Lucavsalā ieskandināja *Baltijas ceļam* veltīto mēnesi - augustu. Festivālā uzstājās mūziķi no piecām valstīm.

Uz skatuves festivālā *Piens Fest Spēle* mūzicēja Latvijas, Lietuvas, Igaunijas, Lielbritānijas un Dānijas mūziķi, pašmāju grupas „Instrumenti”, „Pērkonis”, *Rick Feds Society*. „Piena svētki” jeb *Piens Fest* ir galvaspilsētas miermīlīgākais un mūzikālākais vasaras notikums, kuŗā ikviens bez maksas var sajaut Eiropas līmeņa festivāla atmosfairu un dzirdēt brīnišķīgu mūziku,” uzsvēra *Pieci.lv* mūzikas direktors Toms Grēviņš.

Pārspēts Latvijas absolūtais karstuma rekords!

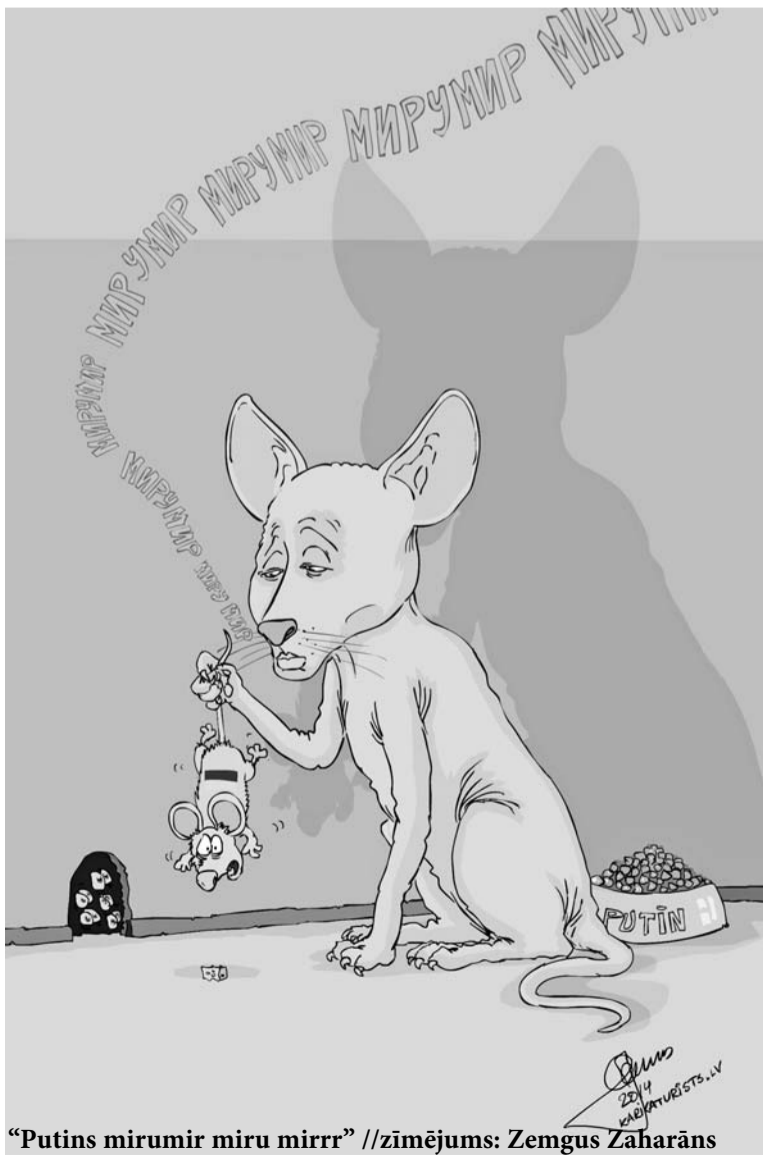
3. augusta pēcpusdienā Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra (LVĢMGC) Ventspils novērojumu stacijā, kas atrodas ostā, gaisa temperatūra bija pakāpusies vismaz līdz +36,7 grādiem.

Tā bija augstākā gaisa temperatūra, kas Latvijā reģistrēta valsts vēsturē. Iepriekšējais oficiālais karstuma rekords bija +36,4 grādi 1943. gada 4. augustā Daugavpilī.

Rekords nenoturējās ilgi. 4. augustā Ventspilī trešo reizi pēdējo divu dienu laikā ir labots absolūtais Latvijas karstuma rekords - plkst.13.09 fiksēti plūs 36,9 grādi, ap plkst.15 fiksēti plūs 37,2 grādi, bet nedaudz vēlāk - jau plūs 37,8 grādi.

Līdzīgi kā vecais rekords, arī jaunais reģistrēts vietā, kur gaisa temperatūru paaugstina pilsētas vide. Pūšot austrumu vējam, Ventspils pilsētā uzkaršušais gaiss tiek aizņests uz ostu, kur tuvējās ēkas, akmeņi un laukumi gaisu sakarsē vēl vairāk.

Ziņas sakopojis
P. KARLSONS

“Putins mirumir miru mirrr” //zīmējums: Zemgus Zaharāns

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Kad nekauņam jāaplauž rādīni, viņi staigā uz pirkstgaliem. Un attaisno agresoru. Un viņu zemapziņā gruzd naidis pret Rietumiem.

Laikrakstā NRA Viktors Avotiņš nāk klajā ar apcerējumu, kuŗa virsrakstā pausts divdomīgs mājiens: „Kaŗš svarīgāks par patiesību.” Sakarā ar Malaizijas laineŗa notriekšanu Avotiņš uzsvēŗ, ka „pat valstu vadītāji šobrīd spekulē ar liķiem”. Varu sacerēt, ka ne jau Putins te domāts... Avotiņa uztverē „tā nav kaŗa novēršana, bet gan otrādi – izteikta kaŗa eskalācija”. Labi atceros, ka Maskavas *Literaturnaja Gazeta* 1947. gadā savā pirmajā numurā līdzīgi šautēja „kaŗa kurinātājus” ar Hariju Trumenu priekšgalā. Viktoram Avotiņam, protams, nāk prātā 1914. gada vasara, un viņam šķiet, ka Malaizijas lidmašīna nebūs pēdējais „ferdinands”, kas kritīs Ukrainā vai kur citur.

SALLIJA BENFELDE

Maija beigās socioloģiskās aptaujas Krievijā liecināja, ka Putina reitings ir 83 procenti, bet – augstāks – 88 procenti tas bija tikai pēc kaŗa Gruzijā 2008. gadā. Turklāt nav lielas rezultātu atšķirības starp vecuma grupām, vīriešiem un sievietēm un izglītotiem un neizglītotiem cilvēkiem. Aleksejs Levinsons, „Levadas centra” sociālās kultūras pētījumu nodaļas vadītājs, diskusijā žurnālā *Novoe Vremja* (*New Times*), kas iznāk Krievijā, raksta, ka ir vērojama euforija, kas cilvēkiem liek aizmirst ikdienas rūpes un problēmas un agrāko attieksmi pret varu.

„Kad Krimā viss jau bija noticis un brieda notikumam Austrumukrainā, mēs jautājām: ja Krievija Ukrainā ievēdīs kaŗaspēku, vai jūs atbalstīsiet Krievijas valdību? 74 procenti – tas bija marta beigās – atbildēja „jā”, tātad deva avansu kaŗam. Tas nozīmē, ka sabiedriskajā apziņā uzskati, ko drīkst, ko nedrīkst darīt varā un valstīs, paplašinājušies tik ļoti, ka var teikt: iepriekšējās normas ir atceltas. Likās, krievu sabiedrība zināmā mērā 20 gadu laikā ir kļuvusi civilizētāka – atcerieties kaut vai attieksmi pret kaŗu Čeĉenijā. Bet tagad šis civilizētības plīvurs krit”, skaidro Levinsons. Jāpiebilst, ka Krievijā ļaudis ir viegli ietekmēt un apvienot – pietiek tikai apgalvot, ka cilvēki, pret kuŗiem tā cinās, ir fašisti, un iedzīvotāji ir gatavi atbalstīt visu, ko dara vara. Protams, Krievijas propagandas mašīna visu laiku apgalvo, ka Ukrainā pie varas ir fašisti, Baltijas valstīs arī fašisti rosās un tiem ir liela vara.

Otrs minētās diskusijas part-

Tālāk Avotiņš raksta: „Lai arī tiek runāts par ģeopolitiski nozīmīgu agresiju, visi grib iemācīt Krieviju pareizi turēt dakšiņu. Tātad – visi (ieskaitot oficiālo Latviju) grib kaŗu.” Ņirdzīgs izsmieklis un nekrietna apsūdzība Rietumiem un „oficiālajai Latvijai”. Katrs vārds šajā Avotiņa teikumā skan kā mūzika, atbalsojoties pazīstamajā Antonijas ielas ēkā.

Viktors Avotiņš, pārmetot pašreizējai Ukrainas valdībai gatavību „atdot savu tautu un savu teritoriju globālai rēķinu kārtošanai”, pats mudīgi izraksta rēķinu Amerikai: „ASV pēc Otrā pasaules kaŗa vairāk nekā 50 reizu mēģinājušas gāzt ārvalstu valdības (...) bumbojušas iedzīvotājus vairāk nekā 30 valstīs, mēģinājušas apspiest nacionālās atbrīvošanās kustības vairāk nekā 20 valstīs.” Ne vārda par to, ka tie bija „aukstā kaŗa” gadi un ka šīs „kustības” lielākoties bija bru-

notu kaujinieku un bieži vien teroristu grupas, kas saņēma naudu un bruņojumu „caur” PSKP CK t.s. starptautisko nodaļu.

Un „šajā kompanijā” Avotiņš „nesaskata nekādas patiesības alkas”, un viņam „diemžēl šķiet, ka oficiālā Latvija šai kompanijā labi ieders”. Vai viņš labāk gribētu redzēt Latviju Ziemeļkorejas, Zimbabves vai „Doņecas tautas republikas” kompanijā?

Saskaņas līderi Jāni Urbanoviĉu tāpat “moka trauksmainas domas, iestājoties „Ķetrpadsmitajam augustam””. Tādu virsrakstu viņš devis savam apcerējumam, kas parādījās *www.delfi.lv* portālā. Viņaprāt pašreizējās Ukrainas drāmas svarīgākie dalībnieki un iestudētāji (gan Obama, gan Putins, gan Kamerons, „laikam gan arī pats Porošenko”) iedomājas, ka viņu rīcībā ir sviras un pultis, ar ko

„manipulēt”. Visi bāzti vienā maisā. Un tālāk Urbanoviĉs nepārprotami uzbrūk Latvijai: pašreizējā konfliktā esot papildu riski, “diemžēl Eiropā tie ir tradicionāli, un to cēlonis ir dažu mazu valstu – „Eiropas koncerta dalībnieku” politiskais infantilisms. Pirms gadsimta tās ir bijušas Balkānu valstis, bet mūsdienās reakcijas katalizatoru neglīto lomu (!) uzņēmušas dažas „jaunās Eiropas” valstis, un izskatās, ka arī Latvija ir to vidū.” Urbanoviĉs savas simpātijas nebūt neslēpj: „Diemžēl tā nav pirmā reize, kad Baltijas valstis “skrien pa priekšu vilcienam” jautājumos, kas saistīti ar spiedienu, sankcijām, noturēšanu (*containment?* -F.G.) un sodiem attiecībā uz Krieviju.”

Tālāk infants kļūst pats Urbanoviĉs, pamācot mūs, ka „miers vienmēr atnes maizi, bet ienaidis – raizi”. Nāk prātā, ka visus pēķaŗa gadus, ko nodzīvoju

padomju „republikāimē”, mani ik uz soļa vajāja plakāti ar uzrakstu MIRU MIR (Pasaulei mieru). Krieviski tas skanēja kā uzmācīga murdoņa: mirumir-mirumir-mirumir. Sak, pacietīsim visus spaidus, visas ķezas, lai tik kaŗa nebūtu...

Urbanoviĉs ņemas citēt „amerikāņu konservatīvisma patriarha” Zbigņeva Bžezinska tezi (“ar pamatīgu provokācijas lādiņu”) par to, ka bez Ukrainas Krievija vairs nebūs Eirāzijas imperija, bet paliks par reģionālu Āzijas valsti, bet Krievija savienībā ar Ukrainu pārvērstu to par varenu imperijas valsti, kas izpletusies gan Eiropā, gan Āzijā. Nu pats būšu cinisks: var saprast, kas bija no svara Putinam, 2013.-2014. gadumijā sākot savu avantūru, bet vai Rietumiem, civilizētajai pasaulei, tostarp Baltijai, nav vēlāmāka Krievija bez Ukrainas?

Uz pirkstgaliem...

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

Civilizētības plīvurs

buržuji” mums ne tikai pārdos virvi, kuŗā mēs viņus pēc tam pakārsim, bet to virvi pārdos mums uz kredītu!”

Novodvorskas sacītais vispirms nāca prātā, skatoties uz Eiropas domstarpībām par sankcijām pret Krieviju, jo atkarība no Krievijas gāzes nav maza, un ir vēl citi biznesa projekti, kuŗiem sankcijas sagādās milzu zaudējumus. Kā zināms, arī sankciju pēdējā kārtā neattiecas uz Francijas *Mistral* kuģiem. Informācija par *Mistral* vēsti, ka šīs klases kuģi ir amfībijas tipa uzbrukuma kuģi, zināmi arī kā helikopteru bāzes kuģi. Kuģis var funkcionēt arī kā flotes komandcentrs, tā cena ir 400-500 milj. eiro. Francijas un Krievijas sarunas par šo kuģu iegādi ilgst jau vairāk nekā gadu. Šis būtu pirmais lielākais Krievijas ieroĉu darījums ar kādu NATO valsti. Ja darījums tiks noslēgts, tad tas būs lielākais kuģis, kādu Krievija jebkad iegādājusies. Nav skaidrības par to, kur Krievija izvietos šos kuģus un kāpēc tai nepieciešami uzbrukuma tipa kuģi.

Ir izskanējušas versijas, ka tie tiks izvietoti Baltijas jūrā un Melnajā jūrā; par to neapmierinātību ir paudušas Baltijas valstis un Gruzija. Protams, kuģu cena ir augsta un līgumsods, ja līgums tiktu laužts, būtu ļoti liels. Var sapņot, ka šo pirmo kuģi varētu nopirkt NATO, bet tadā gadījumā kuģa cenai ir jāpieskaita arī līgumsods, un nav teikts, ka NATO tāds kuģis ir vajadzīgs un ka tā var atļauties maksāt patiesībā dubultu cenu. Pēc Gruzijas kaŗa kāda augsta Krievijas armijas amatpersona izteicās, ka tad, ja Krievijai būtu

bijuši šādi kuģi Gruzijas konfliktā laikā, Gruzijas galvaspilsētas Tbilisi ieņēšana viņiem nesagādātu nekādas grūtības. Tā nu Baltijas valstis var cerēt, ka nenotiks tā kā citētajā Ļeņina izteicienā – vispirms uz kredīta tiks nopirkts *Mistral*, un pēc tam ar tā palīdzību Krievija varēs mainīt robežas Baltijā.

Protams, Latvijā nav runa par tādām naudās summām, mūsu amatpersonas iekārdina daudz mazāka naudiņa. Šķiet, spilgtākais pēdējā laika piemērs ir krievu sarīkojuma Jūrmalā *Jaunais vilnis* organizatora Krutoja ziedojums Latvijas Nacionālajai operai (LNO), lai pēc tam par samērā nelielu nomas maksu to sev noīrētu dzimšanas dienas svinībām. Krutojs LNO ziedoja 120 tūkstošus eiro un par telpu nomas līgumu samaksāja 9873 eiro. LNO vadītājs Zigmars Liepiņš presei atzina, ka Krutojs šo summu piekritis ziedot, saprotot, ka ziedojums veicina operas piekrišanu nestandarta telpu īres līgumam. Liepiņš paskaidroja, ka ziedojuma izlietojums būs saistīts ar operas attīstībai un saimniecībai paredzēto līdzekļu pastāvīgā trūkuma kompensēšanu. Līgums par telpu īri saskaņots šogad maijā, bet parakstīts jūnijā. Kultūras ministre Dace Melbārde (VL/TB/LNNK) stāsta, ka ir apsvērtā iespēja lauzt Liepiņa noslēgto līgumu, taču tas netika izdarīts, domājot par līguma laušanas sekām. Viņa piebilda, ka neesot laimīga, ja kultūras iestādēm savu saimniecisko problēmu dēļ nākas slēgt šādus līgumus, bet, pēc ministres domām, pārmet Liepiņam būtu neprāts.

Šogad no 22. līdz 27. jūlijam

notika jauno atskaņotāju konkurss *Jaunais vilnis*, un īsi pirms tā sākuma Latvijas ārlietu ministrs Edgars Rinkēviĉs (*Vienotība*) nolēma iekļaut Latvijai nevēlamo personu sarakstā vairākus šī sarīkojuma mūziķus. Jāpiebilst, ka *Jaunais vilnis* ir labs ienākumu avots Jūrmalai. Jau pēc šī gada konkursa Jūrmalas domes priekšsēdis Gatis Truksnis (ZZS) paziņoja - pašlaik nav pamata domāt, ka Krievijas populārās mūzikas sarīkojums Jūrmalā nākamgad varētu nenotikt. Truksnis skaidroja, ka Jūrmalai un Latvijai šādi lieli notikumi ir vajadzīgi, jo tie gan ienes naudu, gan arī reklamē pilsētu un valsti. Pēc viņa vārdiem, aprēķini par ekonomisko ieguvumu ir dažādi, bet pamatā labumu pilsētai nodrošina reklāma, darbavietu rašanās un pakalpojumu pārdošana, un tas nozīmē arī lielākus nodokļu ieņēmumus un mazākas pabalstu izmaksas. Šis pienesums dod Jūrmalai iespēju Dzintaru koncertzāli daudz lielu norišu sarīkošanai piedāvāt bez maksas.

Protams, nevar salīdzināt kaŗa kuģu pārdošanu Krievijai ar ziedojumu LNO un sarīkojumu Jūrmalā, jo kuģi neapšaubāmi radīs tiešu apdraudējumu ne tikai Latvijai, bet visai Eiropai. Zaudējumi, ko nes īpašā labvēlība Krievijas elites vēlmei izklaidēties un uzzīvot Latvijā, ir ētiska un morāla rakstura. Tomēr arī ētikas un morāles pamati jeb, kā sacīja krievu profesors, – civilizētības plīvurs var tikt norauts. Un ar cilvēkiem bez šī „plīvura” ir viegli vienoties par to, kas šodien mums vēl ir nepieņemams.

Si vis pacem, para bellum „Ja gribi dzīvot mierā, gatavojies karā”

Bijušais Satversmes aizsardzības biroja (SAB) vadītājs, brigādes ģenerālis (Lielbritānija)
Jānis Kažociņš intervijā Ligitai Kovtunai un Aivaram Sinkam

UZZINAI

Jānis Kažociņš dzimis latviešu bēgļu ģimenē Anglijā, Pīterborovā (*Peterborough*), 1951. gada 11. maijā.

- Korbijas latviešu skolas audzēknis,
- Eiropas Latviešu jaunatnes apvienības (ELJAs) valdes loceklis,
- ELJAs Anglijas nodaļas priekšsēdis,
- Daugavas Vanagu Fonda (DVF) valdes loceklis - Jaunatnes nozares pārstāvis,
- bijis mūzikants tautasdeju kopām, dziedājis korī, bijis referents vairākos latviešu sarīkojumos;
- pēc bakalaura grada iegūšanas filozofijā Notingemas universitātē Anglijā bijis pirmais latvietis, kas pieņemts Sandherstas slavenajā Karaliskā Militārā akadēmijā (*Royal Military Academy, Sandhurst*). Ieguvis virsnieka pamatizglītību 1973. gadā, viņš 1984. gadā beidzis arī Lielbritānijas Vecāko stāba virsnieku kursus, apbalvots ar Komandanta godalgu;
- veiksmīgi dienējis britu armijā, bijis britu 2. artilērijas (*Royal Regiment of Artillery*) pulka komandieris Vācijā un Ziemeļīrijā. 1991. gadā bijis viens no pirmā Irakas kara plānotājiem;
- 1992. gadā, atsaucoties uz tolaik Latvijas Aizsardzības ministra Tālava Jundža lūgumu, Kažociņš pirmo reizi ieradies Latvijā un strādājis kopā ar cilvēkiem, kas veidoja Latvijas aizsardzības spēkus. Jau 1992. gada rudenī noorganizēja Lielbritānijas Bruņoto spēku rīkotās mācības Zemessardzes virsniekiem un instruktoriem;
- pirmais Lielbritānijas militārais atašejs Latvijā, Lietuvā un Igaunijā (no 1994. līdz 1995. gadam);
- No 1994. gada decembra līdz 1997. gada jūnijam veicis Latvijas NBS stāba priekšnieka vietnieka pienākumus;
- 1994. gadā saņēmis godpilnu britu ordeni: *OBE (Order of the British Empire)*;
- saņēmis arī Latvijas Republikas augstākos apbalvojumus – Triju zvaigžņu ordeni, Viestura ordeni un Atzinības krustu.

L. K. Kad 2003. gadā stājāties SAB vadītāja amatā, tūlīt pēc sarunas ar toreizējo LR Ministru prezidentu Einaru Repši jūs atradāt laiku un iespēju sniegt interviju trimdas latviešu preseī. To atminos tāpēc, ka tolaik skaidri pārstāvējāt jaunu politisko kultūru, ko Latvijā ienesa politiķi ārzemju latvieši – Vaira Paegle, Vaira Viķe-Freiberga, Gunārs Meierovics, Juris Sinka un ka iesīmējās ar citu „pieejamību”, demokrātiskumu...

J.K. Un arī Imants Lieģis, Valdis Liepiņš, Ojārs Kalniņš, Rasma Kārklīņa un citi. Vēl jau ir arī svarīgi, kas un kādus jautājumus uzdod! Citkārt ir grūti atbildēt uz žurnālistu jautājumiem, jo jāpārstāv vairāku cilvēku, pat komisijas viedokli, kā man iznācis, atbildot par KNAB darbību kādai no Latvijas avīzēm. Citkārt vēlos atbildēt rakstveidā, lai nerastos neprecizitātes.

L.K. Par KNAB tad arī sāksim sarunu. Vai ir pamats domāt, ka šajā svarīgajā valsts iestādē notiek inscenētas politiskās spēlītes?

Nē, noteikti ne. Es biju komisijā, kas izraudzīja pašreizējo KNAB vadītāju Strēčenoku. To-

laik labāka kandidāta no 13 kandidātūrām – turklāt otrajā konkursā – nebija. Joprojām manā ieskatā Strēčenoks ir godīgs, strādīgs un uzticams cilvēks, taču, kā izrādās, viņam nav pieredzes vadošā darbā.

Tas, kā KNAB turpinās darbu, ir ļoti svarīgi Latvijas valstij un tās drošībai, jo korupcija ir viens no lielākajiem valsts drošības apdraudējumiem. Un to „lielais kaimiņš” izmanto veikli un neslēpti. Pret korupciju Latvijā ir jācinās ļoti atbildīgi un birojā jāizbeidz iekšējie cīņi, kas valstij nes lielu ļaunumu. Cīņa pret korupciju ir pašaizsardzības cīņas pirmā līnija.

Bet „mūžīgo vietnieci” Jutu Strīķi par vadītāju ni un ni...

Redziet, objektīvi Strīķe ir ļoti laba darbiniece operatīvajā darbībā, bet, lai vadītu KNAB, jābūt vēl citām organizatoriskām spējām. Un atbalstam Saeimā.

Un tomēr – kā lai nemetas aizdomas par politiskajām spēlītēm, ja šo prasmīgo darbinieci praktiskajā korupcijas apkarošanas darbā nem un pazemina amatā, kur jāstrādā ar birokrātiju un iesniegumiem, kas Strīķei ir vājā vieta?

Joprojām domāju, ka nesaskaņām ir gluži cilvēciski iemesli, rakstura īpašības, ko neņemšos komentēt.

Sakarā ar jūsu darbu aizvadītajos vairāk nekā 10 gados Latvijā jums ir daudz, daudz vairāk informācijas nekā jebkuŗam citam. Vai varat dzīvot mierīgi un justies pārliecināts, turklāt laikā, kad dažus tūkstošus kilometru tālāk notiek nepārprotams karš?

Eiropa ir kļuvusi daudz vājāka un dzīve bīstamāka, nekā bija pēc t. s. aukstā kara beigām. Tolaik tomēr valdīja zināmi noteikumi un likumi, ko ievēroja. Tagad redzam, ka kāds, precīzi – Krievijas Federācija, ir izvēlējusies tos pārkāpt. Vēl jau arī nezinām, kā beigsies „arabu pavasaris”, Lībijā slēgtas ASV diplomātiskās misijas un atsaukti to darbinieki, kas Amerikas valsts praksē ir reta parādība. Sīrija, Iraka, neatrisinātais kodolieroču jautājums Irānā – šis reģions ir ārkārtīgi bīstams. Problēmas pieaug Ziemeļāfrikā, kur nopietnu iespaidu, tāpat kā plūdi Bangladešā, atstās globālā sasīlšana. Ko darīt cilvēkiem? Iet bojā vai tomēr pārbēgt uz Ziemeļiem, kur neviens negrib pieņemt imigrantu pulkus. Ķīna kļuvusi daudz agresīvāka nekā jebkad, turklāt tās attīstība un ietekme biedē Japānu, Dienvidkoreju, Filipīnas, Indonēziju, Ķīna „iestiepjas” Sibīrijā, Tālajos Austrumos, kur ķīnieši un japāņi ir daudz pievilcīgāki nekā „maskaviēši”. Nav atrisināts Ziemeļkorejas jautājums, un kas zina, vai atrisinājums nebūtu vēl sīktāks par pašu problēmu, – jo neviens nezina, kad režīms kritīs un kas atbildēs par atomieročiem, kuŗi tur atrodas.

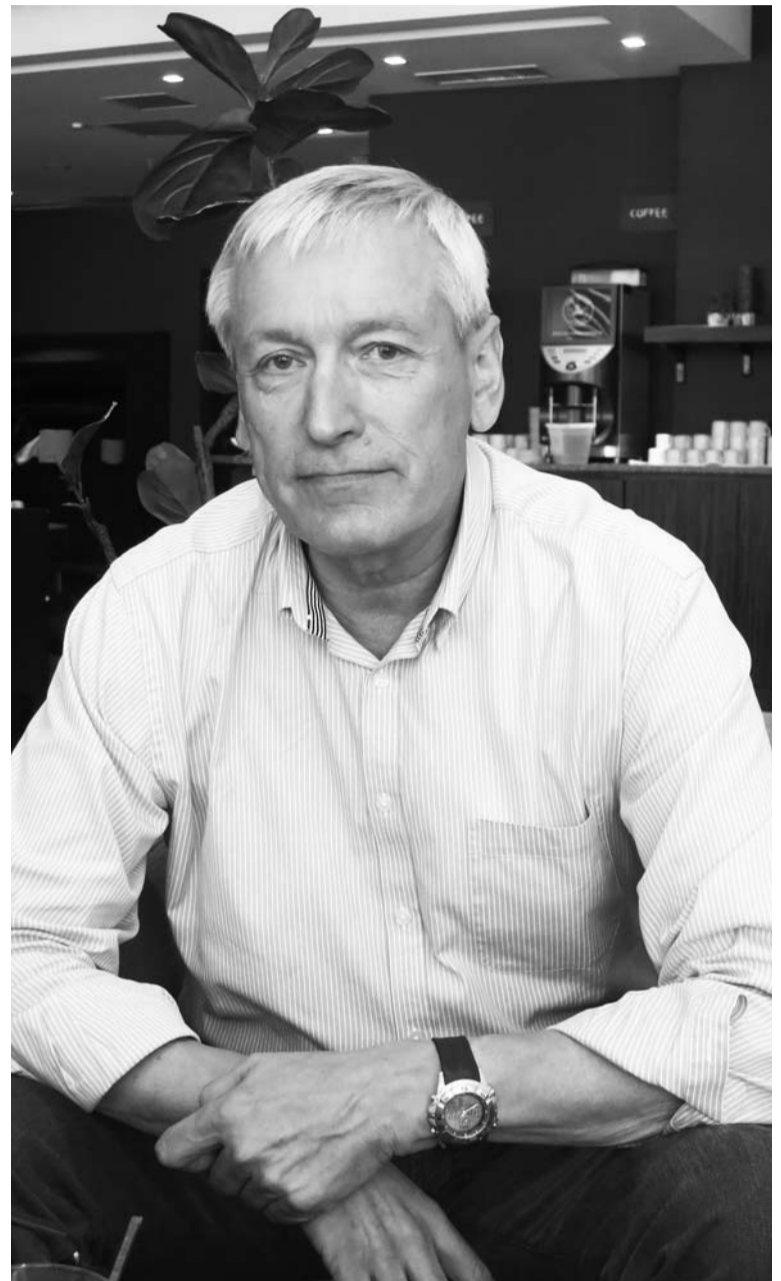
Kaimiņvalsts Igaunijas prezidents jau skaidri pateica – „es gatavojos karā”.

Jā, viņš seko loģikai *Si vis pacem, para bellum* – ja gribi dzīvot mierā, gatavojies karā.

Arī krievu rakstnieks, disidents, bijušais izlūks Viktors Suvorovs, kas mīt Anglijā un kam Krievijā piespriests nāvessods, skaidri pateicis, ka trešais pasaules karš ir neizbēgams, – Suvorova ieskatā resursu pēc.

Lasīju viņa rakstus angļu valodā – sākumā viņš to pamatoja ar Krievijas imperiskajām tieksmēm, tad „pārorientējās” un apgalvo, ka resursu pēc. Un viņam ir taisnība.

Runājot par Krieviju – mūsu laikrakstā (11. numurā) bija intervija ar Dr. Georgu Andrejevu, savulaik LR ārlietu ministru, kas, savā diplomāta darbā strādājot, paša acīm redzējis dokumentu, tā saukto Karaganova doktrīnu, kuŗā melns uz balta lasījās „praktiskas pamācības”, kā strādāt ar krieviem diasporā, lai īstenotu Krievijas ārpolitikas plānus. Jāteic, Latvijā redzam, ka darbs rit rosīgi un gūst „panākumus”: tādi vīri kā Lindermans, Gaponenko,

Jānis Kažociņš: Tas, kā KNAB turpinās darbu, ir ļoti svarīgi Latvijas valstij un tās drošībai, jo korupcija ir viens no lielākajiem valsts drošības apdraudējumiem. Un to „lielais kaimiņš” izmanto veikli un neslēpti. Pret korupciju Latvijā ir jācinās ļoti atbildīgi un birojā jāizbeidz iekšējie cīņi, kas valstij nes lielu ļaunumu. Cīņa pret korupciju ir pašaizsardzības cīņas pirmā līnija.

Osipovs, Girss strādā un netiek ne sodīti, ne izraidīti no valsts.

Jā, strādā acīm redzami un nopietni. Kopš 2006. gada pat „uzņem apgriezienus”. Krievija tiešām cenšas īstenot savus ārpolitiskos mērķus caur diasporu, tāpat kā PSRS savulaik izmantoja Rietumu komunistu partijas. Ne jau viņiem šīs „diasporas” ir īpaši mīļas – tas ir veids, kā darīt savu darbu. Austrumukraina tam ir vistiešākais piemērs – cerēja, ka notiks tāpat kā Krimā. Bet nenotiek! Austrumukrainā, kur cilvēki ir gluži kā „nozombēti” ar Krievijas melīgo informāciju – jo alternatīvas jau nav! – rezultāts ir karš, kas notiek. Situācija Latvijā, Igaunijā un Lietuvā tomēr ir kardināli atšķirīga.

Un tomēr – minētie vīri joprojām dara savu melno darbu, un, skat, ap vēlēšanu laiku vēl vairāk sasparosies. Vai Latvijas drošības iestādes tiešām to nevar iegrožot?

Redziet, sabiedrībā joprojām ir tāds ieskaits, ka drošības iestādes ir visspēcīgākas – kā savulaik VDK, kas visu kontrolēja un ietekmēja. Arī sodīja. Šodienas Latvijas drošības iestādes ir tādas, kādām tām jābūt modernā, demokrātiskā pasaulē, kur ievēro vārda un politisko brīvību. Ja kāds provocē naidu vai kurina karu, tas ir jāpierāda un tad jātiesā. Vai jācinās ar politiskiem ieročiem.

(Turpinājums 15 lpp.)

TAIRA ZOLDNERE

(Nobeigums no Nr. 29)

Sākot ar 1950. gadu, politeslodzītie un kriminālie ieslodzītie Padomju Savienībā tika turēti atsevišķās nometnēs. Pēkšņi Kengiras nometnē 1954. gada maijā tika ievesti 400 kriminālie ieslodzītie. Un kriminālie bija tie, kas sāka lauzt saimnieciskās un sieviešu zonas žogus, tikai nākamajā dienā kriminālajiem pievienojās labi organizētie politeslodzītie, un sacelšanās ieguva neapstramtu spēku.

Kāpēc nometnē tika ievesti kriminālie ieslodzītie? Teorijas ir dažādas. Pēc Staļina nāves politisko ieslodzīto nometnēs tika atvieglots režīms, tās vairs nebija „stingra režīma” nometnes, bet vienkārši „darba nometnes”. Tas nozīmēja mazākas algas apsardzei, isākus atvaļinājumus un dažādu citu atvieglojumu atcelšanu, kuŗus saņēma apsargi stingrā režīma nometnēs. Nometnes vadības un sargu interesēs bija pēc iespējas ilgāk noturēt nometni „stingrajā režīmā” ar visiem no tā izrietošajiem labumiem. Iespējams, ka nometnes vadība, ievēdot kriminālos noziedzniekus, cerēja izraisīt nekārtības, kuŗu rezultātā varētu pastiprināt represijas un paturēt nometni „stingrā režīmā” statusā.

Profesors Allanijazovs notikumu gaitai Kengirā izseko pēc pieejamiem oficiālajiem administrācijas pārskata dokumentiem. Viņš apgalvo, ka tanki un armijas vienības šāvuši ar tukšām patronām un bijuši tikai daži desmiti bojāgājušo. Mūsējie, to klausīdamies, galvu vien nogroza. Kengiras sacelšanās aculiecinieki stāsta ko citu – nakti uz 26. jūniju sākās nometnes šturmešana ar tankiem, kas graudami brauca pāri žogiem, barakām un cilvēkiem, tiem sekoja čekistu vienības ar automātiem, kas apšāva dzīvus palikušos. Aizmugurē brauca smagās automašīnas, kuŗas sakrāva liķus. Tiek lēsts ap 500 līdz 600 bojāgājušo. Vēl jāpiemin, ka Kengiras sacelšanās upuŗus nometnes vadība apraka bez vārda un pazišanas zīmēm stepē. Vēl tagad nav zināma (vai arī netiek atklāta) šī masu apbedījuma vieta.

Dzintras tēvs Leopolds Parasigs tajās dienās bija ieslodzīts Kengiras nometnē. Savulaik laikrakstā *Pilsonis* viņš rakstīja: „Četrdesmit gadi aizritējuši no asiņainajām dienām, kad tajā peklē manas drānas bija notašķītas ar līdzbiedru asinīm, taču tā bija sava veida kulminācija visos 15 gados, ko pavadīju kā komūnismos vergs Gulaga neskaitāmajos iežogojumos.” Pēc Kengiras sacelšanās Leopoldu Parasigu, tāpat kā daudzus citus tās dalībniekus, aizsūtīja uz mūžīgā sasalama nometnēm Magadanā. Tomēr Dzintras tēvs izdzīvoja, 1966. gadā tika atbrīvots, gan bez tiesībām atgriezties Latvijā. Viņš tomēr atgriezās dzimtenē, kaut arī daudz vēlāk.

Vairāki citi aculiecinieki, to-

Foto autore I. Pārups un T. Zoldnere ar mūsu šoferi

Tirdzniecības centrā Astanā uzstājas kazachu meitenītes

starp latviešu ieslodzītie brāļi Jānis Dzintars un Gunārs Austrīni, devuši detalizētas liecības par notikumiem Kengirā. Aleksandrs Solžeņicins Kengiras sacelšanās šausmām veltījis nodaļu savā grāmatā „Gulaga archipelags”, kā arī uzrakstījis lugu „Tanki zina patiesību”. Pēc Padomju Savienības sabrukuma pag. gs. 90. gadu sākumā latviešu kino režisors, kas dzīvo un strādā Kazachstānā, Genādijs Zemels un operatōrs Raimonds Ritums uzņēma trīs stundas gaŗu mākslas filmu par Kengiras sacelšanos ar nosaukumu „Cilvēkēdājs”. Vēl joprojām ir dzīvi citi Kengiras nometnes bijušie ieslodzītie.

Kaut arī sacelšanās tika apspiesta, tomēr tās dalībnieku asinis nebija izlietas velti. Nometnēs tomēr tika panākti vairāki atvieglojumi, piemēram, ieslodzīto baraku logiem vairs nebija restu, no ieslodzīto apģērbiem pazuda numuri, atļāva pastāvīgi sarakstīties ar tuviniekiem un saņemt pārtikas sūtījumus, par labu darbu saīsināja sodu izciešanas laiku, sāka dot vairāk maizes. Pats galvenais – pamazām sāka pārskatīt lietas un cilvēkus atbrīvot.

Staigājot pa Kengiras nometnes atliekām, visvairāk bijušo notikumu reālīti izjūtu pie pusmetru biežā un kādus četrus metrus augstā mūŗa žoga atliekām. Mūŗis kādreiz nodalījis saimniecisko un sieviešu zonu no vīŗiešu zonas. Tas ir tas pats žogs, ar kuŗa sagraušānu sākās masveidīgākā,

asiņainākā un nu jau arī „slave-nāka” sacelšanās Gulaga vēsturē. Žogs, kas celts no dzeltenīgiem vietējā māla ķieģeļiem, vietām vēl ļabi saglabājies. Varbūt varētu kādu fragmentu no tā pārvest uz Latvijas Okupācijas mūŗeju? Pirms tas tiek noslaucīts un iznīcinātas pēdējās liecības par Kengiras nometni un sacelšanos...

Mēs dodamies tālāk – uz raktuvju pilsētiņu Niķoļsku, kuŗas tuvumā bija izvietotas *Steplag* nometnes. Nr. 1 un Nr. 2. Tajās savulaik verga darbos raktuvēs bijuši izsūtīti manu ceļabiedru Andreja un Gunta vectēvi.

Gunta vectēvs Kārlis Grīnerts, prezidenta K. Ulmaņa miesassardzes priekšnieks, vēlāk bataljona rotas komandieris, tika arestēts 1949. gadā, notiesāts uz 25 gadiem, aizsūtīts uz *Steplag*, atbrīvots 1956. gadā un laimīgi vēl spējis atgriezties dzimtenē.

Andreja vectēvs Jānis Strautiņš, Latvijas politpārvaldes rezidents, arestēts 1940. gadā, savu katorgas laiku pavadījis vairākās Kazachstānas nometnēs Aktjubinskā un pie Niķoļskas, 1950. gadā izsūtīts nometinājumā uz Krasnojarskas apgabalu, bet 1963. gadā atgriezies Latvijā un paspējis vēl sagaidīt Latvijas neatkarības atgūšanu 1991. gadā.

Nometņu ieslodzītie strādājuši Niķoļskas vaŗa raktuvēs, barakas bijušas pa pusei zemē ieraktas zemnīcas. Vēl pirms dažiem gadiem tās bija apskatāmas, bet tad varasvīri nolēmuši, ka bijuši

Rūdas pārstrādes rūpnīca pie Karagandas

Latvijas vēstniecībā Kazachstānā. No kreisās: Z. Muktupāvels, vēstnieks J. Maklakovs, režisore Dz. Geka, I. Pētersone, M. Krūmiņa, A. Strautiņš, A. Jeruma, V. Keišs // FOTO: Irēna Pārups

nometņu vieta izraisa pārāk lielu cilvēku interesi, un barakas sagrautas. Tagad nometnes vietā ir tikai drupas un stepes zāle. Guntis ilgi kļīst pa bijušās nometnes atliekām, liekas, meklē kādas pēdas, liecības, bet Andrejs, cepurī noņēmis, tikai stāv gruvešos un raugās iznīcībā.

Atceļš uz Astānu liekas daudz īsāks un paiet ātrāk. Pa ceļam mūsu filmēšanas grupa - Dzintra, Aivars un Armands - vēl paspēj uzņemt dažu labu izteiksmīgu kadru, mēs, pārējie, - papriecāties par skaistajiem zirgu ganāmpulkiem un izbaudīt pēdējās stundas stepē.

Nākamajā dienā uz atvadām vēl iegriežamies Latvijas vēstniecībā, dalāmies iespaidos ar vēstnieku J. Maklakovu un visiem vēstniecības darbiniekiem, kas bija tik palīdzīgi un pretimnākoši, lai „Sibīrijas bērnu” vizīte Kazachstānā noritētu veiksmīgi. Pēc tam vēlreiz izstaigājam Astānu, mūsu draudzīgā gīda Valda Keiša pavadīti, no viņa katrs arī saņemam lielisku atvadu dāvanu – disku ar dokumentālo fil-

mu par ALŽIR nometni.

Pēdējo nakti Kazachstānā pavadām nomodā, jo četros no rīta sākas mūsu mājupceļš. Mēs, „Sibīrijas bērnu fonda” dalībnieki, atkal esam bijuši nesēnās pagātnes cilvēcisko traģēdiju liecinieki. Klusībā sev jautājam: vai turpmāk būs iespējams izstaigāt mūsu gīmeņu un tautiešu ciešānu ceļus? Krievijas varas režīms un propaganda arvien vairāk mēģina Gulaga nometnes un izsūtīto, nonāvēto cilvēku miljonus nodot aizmirstībai. Nupat tiek slēgts vienīgais Krievijas Gulaga mūŗejs *Perm - 36*, kas bija iekārtots bijušās nometnes teritorijā pie Permas pilsētas. Vai paliks tikai nelielas piemiņas istabas pieputējušos ciematu novadpētniecības mūŗejos? Vai tiks atļauts Krievijā apmeklēt bijušās nometņu vietas, uzstādīt piemiņas zīmes? Kas zina? Bet mēs, Latvijas tauta, atcerēsimies, pieminēsim un godāsim savus izsūtītos, bojā gājušos brāļus un māsas, un neļausim arī pasaulei aizmirst komūnistiskā terora šausmas.

Si vis pacem, para bellum „Ja gribi dzīvot mierā, gatavojies karā”

(Turpināts no 13. lpp.)

A.S. Šī propaganda jau arī plaši izvērstā tīmekļa vidē, kas neprasa finansiālus ieguldījumus.

Krievija atvēl lielu naudu, lai caur diasporu stiprinātu savas ārpolitikas intereses. Turklāt Latvijā izmanto vēl arī nevalstiskās organizācijas, kas te ir atļautas un kuŗas var sponsorēt no ārzemēm. Pašā Krievijā tās ir aizliegtas, tur jādefinējas par ārzemju aģentiem. Mums ir jācinās demokrātiskā veidā, šobrīd – lai prokrieviskie spēki Saeimas vēlēšanās negūtu virsroku.

L.K. Aizvadītais 9. maijs un sadzīvīskie vērojumi gan liecina, ka krievi Latvijā kļuvis klusāki, mierīgāki, izskatās – vēlas būt eiropieši.

Piekrītu. Atliek vienīgi paraudzīties, kā uzlabojusies autosatiksmes kultūra. Un, ja vēl salīdzina ar to, kāda tā ir Maskavā! Krievi, kas savus līdzekļus iegulda Latvijā un vēlas iegūt uzturēšanās atļaujas, vēlas dzīvot drošā

vieta, kur likumam ir nozīme. Viņi vairs nespēj dzīvot vidē, kur vienā brīdī viņiem var atņemt visu, kas pieder.

L.K. Šopavasars jums uzbruka huligani. Vai domājat, ka tas bija saistīts ar jūsu darbu? Un kādā valodā uzbrucēji runāja?

Mēs gan nesarunājāmies... Ir pamats domāt, ka uzbrukums notika saistībā ar kādu mana agrākā SAB darba jautājumu, bet par to nevaru runāt, kamēr notiek izmeklēšana.

L.K. Vai jūs pats runājat krieviski?

Krieviski varu lasīt, mazliet parunāt.

A.S. Vai Rietumu latviešiem vēl ir izredzes nonākt un darboties svarīgos posteņos Latvijas politikā un ierēdniecībā, vai tie laiki pieder pagātnei?

Latvijas neatkarības sākumgados trimdas latviešu iesaistīšanās politikā bija nozīmīga, bet ne vienmēr veiksmīga. Tad nāca „otrais vilnis” – ar Vairu Viķi-Freibergu, Vairu Paegli, Ojāru

Aivars Sinka (pa kreisi) izjautā Jāni Kažociņu // FOTO: Ligita Kovtuna

Kalniņu u. c. – cilvēkiem, kuŗi savās mītnes zemēs bija daudz sasnieguši un kuŗiem, strādājot Latvijā, neko nevajadzēja pierādīt, – viņi te ieguldījuši un joprojām iegulda savu pieredzi un zināšanas. Daudz izdarijuši un var ieguldīt vēl. Bet nu ir izaukušas jaunas paaudzes, kuŗām ir

arī daudzārt labāka Rietumu latviešiem. No tiem sagaidāms jauns veiksmīgu politisko un valsts darbinieku „vilnis”, kas palīdzēs Latvijai augt un attīstīties.

A.S. Kādi ir jūsu nākotnes plāni – dzīvosit mierīgi pensijā vai varbūt iesit politikā?

Politikā neiešu. Bet esmu priecīgs, ka savas zināšanas un pieredzi, kas iegūta 30 gadus britu armijā un 10 gadus vadot SAB Latvijā, varu izmantot, strādājot par aizsardzības ministra padomnieku un arī par padomnieku LR Ārlietu ministrijā. Gluži privāti – priecājos, ka nu ir vairāk brīva laika, ko izmantošu, lai sakārtotu sava tēva Induļa Kažociņa archīvu un nodotu to attiecīgajiem muzejiem, arī lai vairāk uzmanības veltītu vecāteva, komponista Kārļa Kažociņa vārdā nosauktajai bērnu mūzikas un mākslas skolai Madliena dzimtas mājai „Lielūži”.

A.S. Vai par Latvijas nākotni jūtaties pozitīvs?

Ļoti! Un tāpat gribētu justies arī attiecībā uz Krieviju. Domāju, ka ne vien jātiek galā ar to valsti, kas šobrīd uzvedas „pusaudziski”, bet tad, kad tā izbeigs savu dauzīšanos, jāpalīdz tai attīstīties. Un Latvijai arī būs jāpiedalās kā palīdzības sniedzējai.

TAIRA ZOLDNERE

Reiz vēlā vakarā Operas apstādījumos

Pavēlā sestdienas vakarā, kad jau tuvojas pusnakts, sēžu pie strūklakas Operas apstādījumos un vēroju gaŗām slidošo Rīgas sadzīvi. Tepat netālu Esplanādē notiek mediātīvās mūzikas nakts koncerts, kas paredzēts līdz rītausmai, atvērtajā nojumē, kur mūzicē mākslinieki, salikti smilšu maiši, uz kuŗiem laiski izlaidušies klausītāji, bet publikai ārpusē – ērti šupulkrēsli, citi apmetušies turpat zālītē, daudz bērnu, kas siltajā vasaras naktī nemaz vēl negrib doties gultās.

Vecrīgā galvenokārt „plosās” jautri tūristi, restorāni ielās un laukumos vēl arvien pilni, dzird dažādas valodas, bet no svešvalodām visvairāk – krievu. Vērojot apmierinātās, laimīgās cilvēku sejas, šo vispārējā miera un labklājības gaisotni, man nevilus pārskrien mazs drebulis: „Vai tā Rīgā izskatījās pirms Otrā pasaules kara?” Pēc vecāku nostāstiem un lasītajām grāmatām apmēram tādu esmu iedomājusies Rīgu „Latvijas laikā”, kā padomju gados saucām mūsu neatkarīgās valsts periodu. Te Latvijas īsajā vasarā mūzikas festivāli notiek ik dienu, nedēļas nogalēs arvien ir grūtā izšķiršanās, uz kuŗu notikumu doties – uz festivālu, pilsētas svētkiem, brīvdabas koncertiem vai teātra pirdēm, ar draugiem uz lauku pirti, apmeklēt Češis mākslas festivālu, Rēzeknē jaunos arhitektūras brīnumus “Zeimuļu” un „Goru” (Zimulis un Gars), Daugavpili lielisko Rotko mākslas centru un vēl, un vēl. Jā, Latvijā cilvēki dzīvo, daudz strādā, bet arī priecājas un atpūšas, kā tam vajadzētu būt. Tikai šis urdošais jautājums, kam nevajadzētu būt: „Vai tā bija pirms kara?”

Krievijas agresiju šobrīd neietekmē nekas – ne notriektas ne-

iesaistītu valstu pasažieru lidmašīnas, ne ekonomiskās sankcijas, ne starptautiskais nosodījums. Ukrainā joprojām ieplūst arvien modernāka kaujas tehnika, arvien jauni algotņi brauc kaŗot svešā zemē svešai varai. Pārsvārā tie ir kaujinieki, kas pieredzi guvuši konfliktos Gruzijā, Čečenijā, Moldovā, Afgānistānā un citur. Var teikt, profesionāli kaŗotāji, izdzīvotāji, kas nav spējuši iejusties miera laika apstākļos savā zemē, bet kaŗošanu vēl joprojām uzskata par labāko nodarbi. Tiem preti – Ukrainas regulārā armija ar kaŗu neredzējušiem, nepiedzīvojušiem brīvprātīgajiem un rezervistiem. Kad šis kaŗš beigsies, un kādi ir Krievijas turpmākie agresīvie plāni? Vai varam droši pievieno-

ties Vācijas viedoklim, kas iebilst pret NATO spēku izvietošanu Austrumeiropā un vēl joprojām „... sev par mērķi izvirza partnerattiecības ar Krieviju”, kā ziņo TVNET 31. jūlijā, atsaucoties uz vācu laikrakstu *Westdeutsche Allgemeine Zeitung*. Ko gan tas man atkal atgādina? Vai varbūt satraucamies par daudz un redzam notikumus vienpusīgi? Lūk, talantīgais režisors Dž. Dž. Džilindžers (istajā vārdā Raimonds Rupeiks) intervijā žurnālam *Ir* 31. jūlijā spriež: „... mums nav pilnas informācijas par notikumiem Ukrainā, un ar propagandu nodarbojas gan Krievija, gan Latvija par labu amerikāņiem.” Esot divkosīgi pārmet Krievijai Krimas aneksiju, ja latvieši kopā ar amerikā-

ņiem kaŗoja Irakā... Tā domā viens no latviešu radošās inteliģences redzamākajiem pārstāvjiem un Latvijas „teātru modes” ilgstošs ietekmētājs.

Nepretendējot ne uz „lielās politikas” absolūtu izpratni, ne uz „lokāliem konfliktiem” pāri stāvoša intelekta lidojumu, es zinu vienu: Latvijā ir miers, bet blakus Ukrainā kaŗš, ko izraisījis mūsu kopējais kaimiņš Krievija, un nav nekādu garantiju, kad un kur šī agresija beigsies. Divdesmit miera gadus Krievija ir izmantojusi, lai sagādātu jaunu, modernu bruņojumu un sakontretu militāro spēku. Kam? Mēs varam ietekmēt citus, tikai mainot paši sevi. Te nepietiek sist „dūri galdā” un pieprasīt, lai valdība atvēl 2% iekšzemes kop-

produkta militārām vajadzībām jau rīt.

Naudas ir tik, cik ir, un vajadzību daudz vairāk. Bet mēs varam atbalstīt Latvijas ekonomiku un izaugsmi, sekmējot starptautiskos kontaktus, izmantojot savus privātos sakarus ieguldījumu veicināšanai, mēs varam nenogurstoši vērsties pie savu mītnes zemju valdībām ar aicinājumiem atbalstīt un stiprināt Austrumeiropas ekonomisko un militāro potenciālu, mēs varam saviem draugiem un nejausiem paziņām skaidrot situāciju pie mums Latvijā, un droši vien jums ienāks prātā vēl kas. Mēs daudz ko varam.

Es gribu Latvijas Republikas dibināšanas simtgadi 2018. gadā sagaidīt brīvā Latvijā. Un jūs?

NOVADU ZIŅAS

Visi ceļi ved uz Starptautisko svētvieta Aglonas baziliku

VALIJA BERKINA

No 11. līdz 15. augustam Starptautiskajā svētvieta Aglonas bazilikā (250 km no Rīgas) notiks Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesis uzņemšanas svētki, kas tiek svinēti par godu Jaunavai Marijai, Jēzus Kristus Mātei. Tie pulcina tūkstošiem kristiešu no Latvijas malū malām un ārvalstīm, jo Aglona ir lielākais svētceļojumu centrs Ziemeļaustrumu Eiropā.

1980. gadā Romas pāvests Jānis Pāvils II par godu Aglonas baznīcas 200 gadu jubilejai piešķīra tai „basilica minoris” (mazā bazilika) statusu, bet 1993. gada 9. septembrī pats apmeklēja Aglonu. 1995. gadā Latvijas Saeima pieņēma likumu „Par starptautiskas nozīmes svētvieta Aglonā”. Aglonas svētvieta ietvertas bazilikas sakrālās ēkas, klosteris, sakrālais laukums, svētavots un kapsēta.

Pāvesta dāvatā
Krusta svētceļojums

Šogad Latvijā pirmais svētceļojumā devās pirms 30 gadiem (1984) Romā notikušā pirmā Pasaules Jauniešu dienā pāvesta Jāņa Pāvila II dāvatāis dievišķais simbols Krusts (no koka - 4 m, 35 kg). Tas, apceļojis apkārt pasaulei no valsts uz valsti – no Lietuvas Krusta kalna, pirmo reizi 27. jūlijā nonāca Latvijā – vispirms Liepājā, tad Jelgavā. Latvijas Romas katoļu Baznīcas Informācijas centrs vēstī, ka viena no

Starptautiskā svētvieta Aglonas bazilika ir kā balts gulbis, kas iznirst no apkārtējās dabas ainavas, kur daudzi kristieši gūst Dieva svētību // FOTO: Valija Berkina

simboliskām Krusta ceļa stacijām bijusi Rīgas Šķirotavas ciematā 31. jūlijā, bet vakarpusē notika Svētā mise Jēkaba katedrālē. 1. augustā to godināja Austrumu klīniskajā universitātes slimnīcā, godināšanā piedalījās medicīnas darbinieki, pacienti, slimnīcas kapellāne un Kapellānu dienesta vadītāja Inese Lūse, Romas katoļu Baznīcas priesteris Kārlis Miķelsons un Vidzemes Katoļu jauniešu centra pārstāvji. Tālāk Krusta ceļš veda uz Daugavpili, Rēzekni, Aglonu, Ludzu un Latvijas robežpunktu Terechovu, kur tālāk to nodeva Krievijai.

Ceļš uz Aglonu

Jau no jūlija beigām lielās Lat-

vijas ceļu artērijas piepilda svētceļnieku grupas. Kā jau ierasts, 27. jūlijā pirmie svētceļnieki ceļā uz Aglonu devās no Liepājas Svētā Jāzepa katedrāles priesterā Mariuša Kempa vadībā. Viņiem jānoiet 460 km, bet, kā teica priesteris, ceļš līdz Aglonai kopš 1991. gada, kad viņi pirmo reizi devās svētceļojumā, ir tik labi zināms, ka varot aiziet pat ar „aizsietām acīm”: Liepāja-Gavieze-Asīte-Nigrande-Grīvaiši-Auce-Mežmalieši-Eleja-Bauska-Skaistkalne-Nereta-Aknīste-Bebrene-Nīcgaļe-Kalupe-Viški un Aglona, ko cer sasniegt 13. augustā. Nakšņošanas vietās jau gadiem tiekot laipni sagaidīti.

„Radio Jelgava” sadarbībā ar Igaunijas, Tallinas Romas katoļu

draudzi rīko svētceļojumu ar autostopiem „Tallina-Aglona” un „Rīga-Aglona”, kuŗa devīze ir „Ej un nes gaisu citiem”. Naksmājas paredzētas Jēkabpilī un Līvānos, bet Aglonu plānots sasniegt 10. augusta vakarā. Savukārt no Kolkas svētceļojumā devušies arī velosporta cienītāji, kas ar divriteņiem nolēmuši sasniegt Aglonu 13. augustā.

Tā no Latvijas malū malām un ārvalstīm svētceļnieki dodas uz Aglonas baziliku, lai piedalītos Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesis uzņemšanas svētkos.

Jāievēro drošības noteikumi

Kopš 26. jūnija, kad Latvijā konstatēts Afrikas cūku mēris, kas skāris daudzus novadus, svētceļotājiem un svētku dalībniekiem jāievēro vairāki drošības pasākumi un jārēķinās ar negaidītām Pārtikas un veterinārā

dienesta (PVD) inspektoru pārbaudēm. Vēl jo vairāk tāpēc, ka Aglonas novads iekļauts Afrikas cūku mēra ārkārtas situācijas teritorijā. Tāpēc PVD iesaka:

- neatstājat pārtikas produktu (līdzpaņemto sviestmaižu un citu ēdienu) atkritumus ceļmalās vai atpūtas vietās, izmantojiet tam tikai apdzīvotās vietās paredzētos konteinerus;

- iegādājieties gaļu un gaļas produktus tikai legālās tirdzniecības vietās;

- iegādāto pārtiku, sevišķi cūkgaļu vai cūkgaļas izstrādājumus, izlietojiet vienā ēdienreizē;

- svētku norises laikā tirdzniecības vai sabiedriskās ēdināšanas vietās neiegādājieties cūkgaļu vai cūkgaļas produktus promvešanai;

Ja svētceļojuma laikā redzat mežā, pie mājām vai citur beigtu meža cūku, ziņojiet uz PVD karsto tālruni: +371- 20 260 400.

ZIŅAS ĪSUMĀ

Igaunijā 26. jūlijā netālu no Narvas Sinimē notika Otrā pasaules kara igauņu leģionāru salidojums, kuŗa piedalījās arī bijušie leģionāri un patrioti no Latvijas. 1944. gadā šeit noritēja sīvas kaujas pret Sarkano armiju, un tajās piedalījās arī 20. igauņu leģiona divīzija. 1944. gada 26. jūlijā Vācijas armijas daļas atstāja Narvu un atkāpās uz Zilajiem kalniem, kur 1944. gada beigās notika asiņainākās Otrā pasaules kara kaujas Igaunijas teritorijā.

Ikskilē 16. augustā notiks XVI Latvijas Politiski represēto salidojums. Būs oficiālas uzrunas, atmiņu stāsti un saviesīgā daļa.

Rubeņu pamatskolai 16. augustā svinēs 110 gadu jubileju. Skolas ēka uzcelta 1904. gadā, piebūve – 1965. gadā, bērnu dārzs „Zelta sietiņš” atvērta 1988. gadā. Skolā šobrīd mācās 73 bērni no 1. līdz 9. klasei, bet 19 mazuļi apmeklē bērnu dārzu. Strādā 18 skolotāji. Uz jubilejām svinībām laipni aicināti bijušie absolventi un darbinieki.

Bauskas pils estrādē 26. un 27. jūlijā notika Latvijas Bīskopības biedrības (LBB) rīkotais „Bīskopju vasaras saiets 2014”, kas pulcēja bīskopus no visas Latvijas. Konkurss „Garšīgākais Latvijas medus 2014” šogad sagādāja vēl nebijušu pārsteigumu. Pēc bīskopju atnesto 59 medus paraugu izvērtēšanas Jānis Kārklis no Vietalvas pagasta ar dažādu ziedu medu otro reizi ieguva garšīgākā medus vācēja titulu. Tas ir vēl nebijis notikums konkursa vēsturē. Otro vietu ieguva Alekseja Solovjova vāktais liepu medus no Baldones novada, bet 3. vietu – Olafa Baltgalvja dažādu ziedu medus no Kandavas novada.

Rēzeknē 1. augustā Latgales vēstniecība “Gors” ar filmām un mūziku atklāja jauno - 2014./2015. gada sezonu. Mazā zālē pārvērtās melnbaltā kino improvizācijas piedzīvojumā. Priecēja džeza trio – Evilena Protektore (grupas „Pienēnu vīns” vokāls), Toms Lipskis (kontrabass) un pianists Andris Kauliņš.

Valdība piešķirusi 280 657 eiro Smiltenes Tepera ezera hidro-technisko būvju rekonstrukcijai. Smiltenes novada dome jau 2007. gadā bija izstrādājusi tehnisko projektu. Tepera ezera dambis ir četru ezeru kaskādes svarīga sastāvdaļa, jo, tam pat daļēji sabrūkot, applūstu lielas teritorijas aptuveni 20 hektaru platībā, tostarp vairākas individuālās dzīvojamās mājas un viesu nams. Rekonstrukcijai nepieciešami 561 315 eiro. Daļu no tiem segs valsts, bet pārējo no novada budžeta.

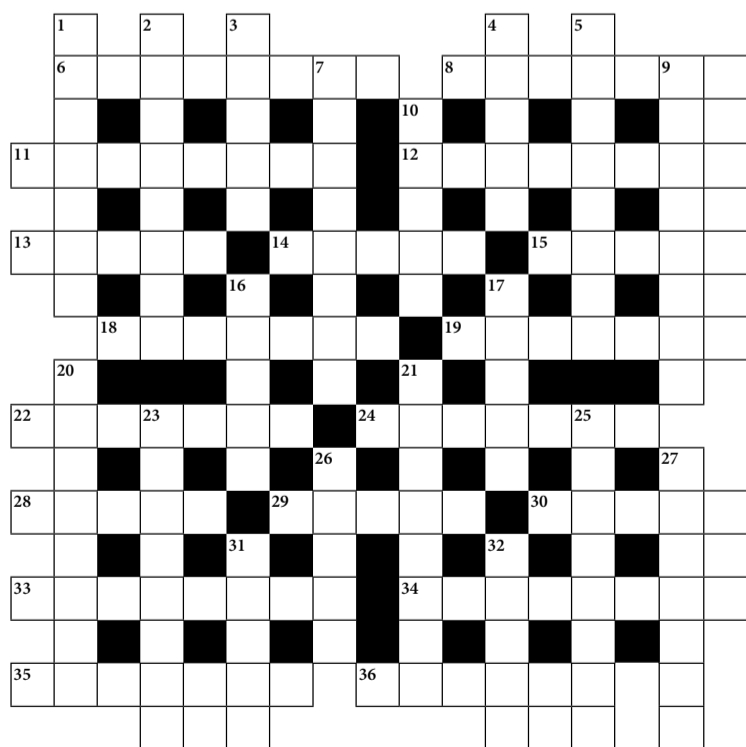
Rucavas novada Papes dabas parkā atklāta savvaļas orchideju dabas taka. Tagad līdz ar tauriem, sumbriem un savvaļas zirgiem vasaras ziedu laikā varēs aplūkot arī orchidejas un naktsvijoles. Tās te aug tikai kopš 1999. gada, kad no Nīderlandes tika atvesti pirmie 18 savvaļas zirgi. Tagad katru gadu var atrast kādu jaunu orchideju sugu. Informācija par šiem skaistajiem ziediem pieejama speciālos stendos pie ganībām, bet dabā tos apskatīt varēs tikai gīda pavadībā.

AS „Tukuma piens” savu 100. gadskārtu sagaidīja, sasnieguši par 15 % lielāku apgrozījumu - 49,316 miljonus eiro. Savukārt peļņa bija 2,287 miljoni eiro, „Tukuma piens” ir viens no lielākajiem piena pārstrādes uzņēmumiem Latvijā un sadarbojas ar 225 piegādātājiem Kurzemē un Zemgalē. Ražo vairāk nekā 180 dažādus piena produktus, tostarp zīmola „Baltais Exports” svaigos piena produktus, tostarp zīmola „Baltais Exports” svaigos piena produktus, jogurtus, biezpienu, krējumu, kefīru u.c. Uzņēmumā strādā 250 darbinieku.

Īsziņas gatavojsi VALIJA BERKINA

Sastādījusi DAIGA KALNS (ASV)

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 6. Apliecība par mācību iestādes beigšanu. 8. Neviltots, nemākslots. 11. Sardze, aizsardzība. 12. Iedarbīgi, līdz pamatiem. 8. Neatliekams, steidzams. 14. Nule, nupat. 15. Lāses. 18. Tas, kas raksturīgs tikai vienai tautībai. 19. Iegrimt, iestrēgt. 22. Ļoti augstu attīstīta

būtne. 25. Ķermeņa kaulu sistēma. 28. Mācību iestāde. 29. Lapu koks ar smaržīgiem ziediem. 30. Virieša vārds (janv.). 33. Atvadas. 34. Godbijība, cieņa. 35. Aizbērt. 36. Metalla darbarīku asā mala.

Stateniski. 1. Latvijas pirmo kara spēku vienību komandieris

(1822-1919). 2. Iegūt, dabūt. 3. Dēsts. 4. Karpu dzimtas saldūdens zivs. 5. Būt (ar ko) vienādas domās. 7. Tāds, kas ir saskaņā ar tiesībām. 9. Sievietes vārds (dec.). 10. Veikls, efektīgs paņēmieni. 16. Sporta rīks vieglatlētikā. 17. Tāds, kas nav dziļš. 20. Tādi, kas sastāv no divām daļām. 21. Lietpratējs. 23. Pilsēta Z-Vidzemē. 25. Ģeometriskā funkcija. 26. Asinsrades orgāns. 27. Valsts A-Eiropā. 31. Nespēcīgs; vārgs. 32. Asas nezāles.

Krustvārdu mīklas (B/Nr. 29) atrisinājums

Līmeniski. 1. Treses. 7. Puravi. 10. Kravate. 11. Esteri. 12. Labils. 13. Trapene. 14. Ciniķi. 15. Serdes. 16. Dores. 19. Palss. 22. Palsa. 24. Munte. 25. Sirēna. 26. Tokāta. 27. Sarma. 28. Laika. 31. Susla. 34. Aparā. 37. Sparta. 39. Vairis. 40. Madride. 41. Strāva. 42. Liānas. 43. Tugriks. 44. Ķipari. 45. Skanis.

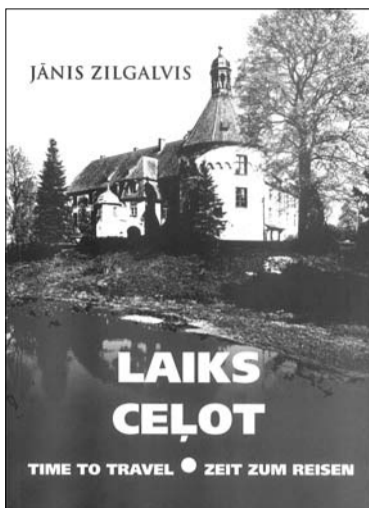
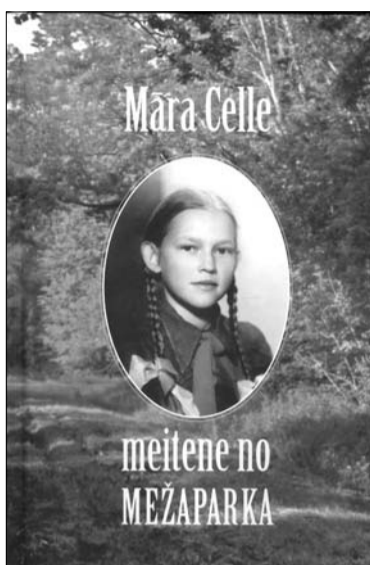
Stateniski. 2. Rustika. 3. Sterils. 4. Skiti. 5. Bamako. 6. Paleta. 7. Peles. 8. Roberta. 9. Valters. 16. Damaska. 17. Ranersa. 18. Smetana. 20. Ipiķi. 21. Sjēna. 22. Pakts. 23. Lotes. 29. Aipetri. 30. Kartāga. 32. Unikāla. 33. Laidari. 35. Padegs. 36. Reinis. 38. Amati. 39. Velss.

NĀKUŠAS KLAJĀ JAUNAS GRĀMATAS

Māra Celle. „Meitene no Mežaparka”

Rīga, „Laika grāmata”, cietos vākos, 199 lpp., bagātīgi ilustrēta. Grāmatu var iegādāties Latvijas grāmatu veikalos, kā arī *Laika* un *Brīvās Latvijas* redakcijā Rīgā, Ģertrūdes ielā 27.

Lasītājus Amerikā aicinām sekot reklāmai – grāmata ir ceļā un ASV būs nopērkama augusta beigās/septembrā sākumā.

Jānis Zilgalvis. „Laiks ceļot” Latvijas sakoptākās pilis, muižas, parki un pastorāti.

Rīga, „Laika grāmata”, 487 lpp., daudz krāsainu ilustrāciju, latviešu, angļu un vācu valodā. Grāmatu var iegādāties Latvijas grāmatniecās, kā arī *Laika* un *Brīvās Latvijas* redakcijā Rīgā, Ģertrūdes ielā 27.

Interesenti Amerikā grāmatu var iegādāties, nosūtot čeku par USD 45, –
Rasmai Adams
114 4th Ave NW, Largo, FL33770
Tāl.: 727 953 6313
e-pasts: rasma@laiks.us

vai arī minēto summu ieskaitot
SIA VESTA-LK:
Reģ.Nr. 40003905506
SEB banka, kods UNLALV2X
Konts: LV90UNLA0050009776346

un paziņot savu pasta adresi redakcijai

Sludinājumu un reklāmas
pieņemšanas punkts
internetā
www.307.lv

www.307.lv

SLUDINĀJUMI

PĒRK

Pērk meža īpašumu, ātra samaksa. Tāl.: 26157008

Pērku lauku īpašumu. Izskatīšu visus piedāvājumus. Tāl.: 22154364

PAKALPOJUMI

Visa veida santehnisks darbi, kā arī sīki pakalpojumi Latvijā. Tāl.: 28775067

Patriotisks latvietis pērk LATVIEŠU GLEZNAS UN PORCELĀNU.

Zvaniet uz +1 312-730-7459 jeb
rakstiet uz rob@johnsonblumberg.com

JAUNUMS
“HOW TO INVEST IN CONDOMINIUMS”
– ANDRIS VIRSNIEKS,
IZDOTA LATVIEŠU VALODĀ!
WWW.JUMUVA.LV

**NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI
UZ LATVIJU**
Kārtojām nodokļu un citus
maksājumus Latvijā!
Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810
Tāl.: 973-746-3075

**VESELĪBAS
APDROŠINĀŠANA**
uz īsu vai ilgāku laiku
LATVIJAS CIEMIEM
CEĻOTĀJIEM UZ ĀRZEMĒM
Zvaniet:
RESNICK & ASSOCIATES
800-324-6520

MATISS KUKAINIS ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

IZDEVĪGI
APDROŠINĀJUMI
JUMS
UN
JŪSU
ĢIMENEI

www.LRFA.org 215.635.4137 info@LRFA.org

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE 2014. g. augusta sūtījuma saiņu savākšanas datumi un punkti ASV.

VIDIENĒ: Atlantā, Mineapolē, Sv. Pēterburgā, FL – *būsim tikai oktobrī!*
Indianapolē – piektdien, 18. augustā, 6os vakarā - Latviešu sabiedriskā centrā – 1008 W. 64 St., Indianapolis, IN
Čikāgā – piektdien, 22. augustā, 1os pp - Sv. Pēterļa baznīcas telpās, 450 Forest Preserve Dr, Wood Dale, IL
Čikāgā – piektdien, 22. augustā, ap 8iem vakarā - Čikāgas pilsētā: Addison/Ashland Ave: *lūdzam zvanīt un pieteikt!*
Milvokos – piektdien, 22. augustā, 5os pievakarē - Latviešu draudzes telpās – 1853 N. 75 Street., Milwaukee, WI
Latvijas Ciemā – sestdien, 23. augustā, 11os no rīta - 10740 Kurzeme Rd, Three Rivers, MI
Kalamazū – sestdien, 23. augustā, 12os pp - Latviešu Sabiedriskā Centrā, 100 Cherry Hill Dr., Kalamazoo, MI
Detroitā – svētdien, 23. augustā, 6os vakarā - Sv. Pāvila latv. Baznīcā, 30623 W 12 Mile Rd., Farmington Hills, MI
Klīvlendē – svētdien, 24. augustā, 10os no rīta - Latviešu draudzes telpās, 1385 Andrews Avenue, Lakewood, OH
AUSTRUMOS: Lankasterā, PA, Ročesterā, Sirakūzās – *būsim tikai oktobrī!*
Bostonā – otrdien, 26. augustā, 2-3 pp - Trimdas draudzes telpās, 58 Irving St., Brookline, MA
Filadelfijā – svētdien, 24. augustā, 2 pp - Fila. draudzes telpās – 301 N. Newtown St Rd., Newtown Sq, PA
Īstbransvikā – sestdien, 2. aug., 9os no rīta - Ņūbransvik./Leikv. draudzes telpās, 12 Gates Av, E. Brunswick, NJ
Jonkeros – sestdien, 16. augustā, 12.30 pp - Ņujorkas draudzes telpās, 254 Valentine Ave, Yonkers, NY
Pokipsijā – pirmdien, 25. augustā, no 5.30-7 vakarā - 2 Merry Hill Rd, Poughkeepsie, NY
Salā – sestdien, 16. augustā, no 10-11 no rīta - Ņujorkas latv. ev. lut. draudzes telpās, 4 Riga Lane, Melville, NY
Vašingtonā, D.C./Rokvilē – svētdien, 24. aug., no 9.30-10.45 no rīta - Vaš. dr. telpās 400 Hurley Av, Rockville, MD
Vilmingtonā pie Baidiņiem – sestdien, 24. augustā, pievakarē - 1104 Windon Dr., Wilmington, DE
RIETUMKRĀSTĀ: Losandželosā, un Sietlā – *būsim tikai oktobrī!*
Portlandē: svētdien, 28. septembrī, no 9-10.45 no rīta - Latviešu centrā, 5500 Dosch Road, Portland, OR
Sanfrancisko: sestdien, 16. augustā, 10 no rīta līdz 1 pp: pie Māras Sidlow, 1563 Lincoln Ave, Alameda, CA 94501
Sietlā: Ja vēlaties notod pakas septembrā 25. vai 26. datumā, *lūdzam ar mums sazināties!*

*Pieņemsim ar UPS sūtītās pakas līdz 2014. g. 22. augustam.
Ja vēlaties saņemt reģistrācijas numurus pa telefonu, lūdzam zvanīt:*

Tālrunis: (973) 744-6565 (spiediet 5nieku) vai (888) LAT-VIAN E-pasts: pakas@lasl.com
Lūdzu sekojiet vērtību, svāra un izmēru norādījumiem mūsu mājas lapā: www.lasl.com

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu kultūras centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piektdienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koņa mēģinājums.

GARĒZERS (MI)

Latviešu centrs (57732 Lone Tree Rd, Three Rivers, MI 49093)

Katru vasaru pēc Gaŗezera Vasaras vidusskolas noslēguma uz 1 nedēļu tiekas 3x3 nometne. Nometne sāksies svētdien, **10. augustā**, ar reģistrāciju no plkst. 15:00 uz Saulgriežu lieveņa. Pēc vakariņām 19:00 sekos iepazīšanās vakars Kronvalda zāles pagalmā. Katru dienu, sākot ar pirmo dienu no 9:00 līdz 16:00 darbosies dažādas ievirzes un nodarbības vairākās vietās Gaŗezera teritorijā.

Katru vakaru cita programma, kur tiek aicināti arī vietējie tautieši. Vakara programmas 3x3 dalībniekiem un Gaŗezera darbiniekiem ir bez maksas, pārējiem ieeja ir \$7. Visi laipni aicināti!

11. augustā 20:00 Kronvalda zālē „Gudrišu” spēle jeb „Latviešu Risks”.

12. augustā 20:00 Kronvalda zālē Latvijā politikas pārrunu vakars ar demografu Ilmāru Mežu u.c.

13. augustā 20:00 Kronvalda zālē Folkloras vakars – vadīs Inese Mičule, Janta Meža un Ilmārs Mežs.

14. augustā 19:00 Zēnu kaķiņu pagalmā (aiz Saulgriežiem) Ugunskurs ar uzvedumiem.

15. augustā 19:00 Kronvalda zālē 3x3 dalībnieku saziēdoto mantu izsole jeb vairāksolīšana. Ienākums par labu 3x3 darbībai.

15. augustā 20:00 Kronvalda zālē „Latvija un latvieši starp Rietumiem un Austrumiem – no dzelzs laikmeta līdz mūsu dienām”, archeologs un Latvijas vēstures institūta direktors Guntis Zemītis.

16. augustā 16:30 – 17:15 pie Sēnītēm izstāde ar amatnieku ieviržu izstrādājumiem un darbiem. 19:15 Kronvalda zālē 3x3 nometnes noslēguma programma un saviesīgs atvadu vakars ar atspirdzinājumiem un mūziku. Viesiem ieeja \$15.

FILADELFIJA (PA)

Filadelfijas Brīvo Latvju biedrība (531 N 7th St, Philadelphia, PA 19123), Info: www.Latvian-society.com

9. augustā 12:00 notiks otrais Filadelfijas latviešu pensionāru pikniks pie Necijas Van Basselaer (1120 Brennan Dr, Warminster PA). Par groziņu, lūdzu, sazināties ar saimnieci Neciju, tālr.: 215-672-2784. Viesi arvien laipni gaidīti!

ŅUJORKA (NY)

Ņujorkas latviešu draudzes baznīcas telpās Jonkeros (254 Valentine Ln, Yonkers, NY 11705)

6. septembrī 16:00 izrāde **Parīze – Rīga – Parīze**. Mākslinieku Elvīras un Rūdolfa Piņņu romantiskā vēstule sarakste un **Mūzikālais Karinas Tatarinovas priekšnesums**.

Dramatizējums un iestudē-

jums: **Māra Ķimele**.

Lomās: **Karina Tatarinova** un **Varis Piņķis**.

Mūzikālā programmā: **R. Paula, I. Kalniņa un J. Lūsēna** dziesmas.

Riko Ņujorkas latviešu organizāciju padome TILTS un Amerikas latviešu apvienība.

Ieeja: \$25.

Informācija: Baiba Pinne, E-pasts: pinnis@banet.net, tālr.: 917-270-4786.

PRIEDAINE (NJ)

Info: www.priedaine.org

5. septembrī 18:00 teātris **”Rīga-Parīze-Rīga”** un sekos mūzikāls priekšnesums ar **Karīnu Tatarinovu**, viņa dziedās R. Paula, I. Kalniņa un J. Lūsēna dziesmas. Ieejas maksa \$25.

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle, WA 98125). Info: www.seattlelatviancenter.com

No 3. līdz 9. augustam Izglītības centrā Šeltonā būs bērnu vasaras nometne. Info: www.mezotne.org vai sazināties ar Inesi Graudiņu, e-pasts: inese@mezotne.org

ST. PĒTERSBURGA (FL)

Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N, St. Petersburg FL 33713), tālr.: 727-365-7856.

2. septembrī 10:00 Biedrības valdes sēde.

Latvian American Shipping Line paziņojums. Sūtījumus uz Latviju paredzēts savākt oktobrī. Info: Anita, tālr. 973-755-6565, ext. 5, jeb 973-744-6565.

Bibliotēkas paziņojums

Vasarā bibliotēka nedarbosies. Tā būs atvērta rudenī – **7. oktobrī** 11:00- 12:00

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informācija: daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

Katru otrdienu 20:00 koņa mēģinājums.

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** (58 Irving Str, Brookline MA 02445). Visi dievk. notiek 11:00, dievg. katrā dievk. **10. augustā** dievk. **17. augustā** dievk. 14:00 Kapusvētku dievk. Ģetzemanes kapsētā kopā ar Bostonas Trīsvienības draudzi. **24. augustā** dievk. **31. augustā** dievk.

• **Denveras latv. ev. lut. dr.:** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). **Svētdienās** 9:30 dievk. Pēc dievk. sadraudzība. **Trešdienās** 17:00 Bībeles stundas. **Trešdienās** 15:00 – 17:00 un **ceturtdienās** 9:00 – 13:00 mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.:** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). Visi dievk. notiek 10:00 no rīta. Dr. māc. Aija Greiema (Graham), tālr.: 517-614-4853. Ērgeln. Dr. S. Lizlova, L. Upīte un Margarete *Thompson*. Info: www.detdraudze.org

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** Unitarian Congregational Parish of Norton (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Katru svētdienu** 11:00 dievk. ar dievg. **17. augustā** 10:30 dievk. 14:00 Kapusvētku kopē-

jais dievk. ar Trimdas draudzi Ģetzemanes kapsētā. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, dr. sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.:** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Visi dievk. notiek 11:00. **10. augustā** angļu val. dievk. ar Sv. vakarēdienu. **17. augustā** 11:00 kapusvētki *Glenwood* kapos un 12:00 *Montrose* kapos. **24. augustā** dievk. ar Sv. vakarēdienu, sekos pusgada informācijas sapulce. Pēc tam būs *pikniks* – ienākums par labu Rūjienas bērniem – siltām pusdienām. **31. augustā Labor Day** nogale – dievk. **nenotiek**. **7. septembrī** dievk. ar Sv. vakarēdienu. **14. septembrī** dievk. **21. septembrī** dievk. **21. septembrī** 15:00 Vilmingtonā (1530 Foulk Rd.-Rt.261) dievk. ar Sv. vakarēdienu, sekos kafijas galds. **28. septembrī** dievk. **5. oktobrī** dievk. ar Sv. vakarēdienu. Pļaujas svētki-bazārs-pusdienas. Māc. Ieva Dzelzgalvis.

• **Klīvlādes Apvienotā latv. ev. lut. dr.:** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Katru svētdienu** 11:00 dievk. Apvienotās draudzes dievnamā. Bapstistu dr. dievk. notiek **svētdienās** 14:30.

10. augustā 11:00 Kapusvētki *Riverside* kapsētā. **17. augustā** dievk. draudzes nama Zaļajā

zālē. **24. augustā** 11:00 Kapu svētki *Sunset* kapsētā. **31. augustā** dievk. **nenotiks**.

• **Lankastera: Mt. Calvary Lutheran Church** (308 East Petersburg Rd, Lititz Lancaster, PA 17543). Māc. Dr. Ruta S. Ziedone (PO Box 380, Henryville PA 18332), mob. tālr.: 570-460-5375, e-pasts: silver11@ptd.net un emer. māc. Dr. Arvīds Ziedonis (529 Linden Place, Cresco PA 18326-7248), tālr.: 570-629-6349, e-pasts: ziedonis@ptd.net

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 garden St, Manchester, CT 06040). **23. augustā** 10:00 Kapusvētku dievk. Mančesteras Austrumu kapsētā, māc. Daina Salnīte.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th St, Milwaukee, WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Prāv. L. Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pas-torlauma@gmail.com, Dr. pr. S. Kalve, tālr.: 414-536-0358. Info: www.milwaukee draudze.org

• **Mineapoles un St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis, MN 55407), tālr.: 612-722-4622. Info: www.mndraudze.org

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** (Trinity Latvian Church, P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7). Draudzes māc. Gundars Bērziņš, tālr.: 613-851-8281, e-pasts: rev@draudze.org. Dr. pr. Jānis

Mateus, tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org **Mācītāja atvaļinājums līdz 29. augustam**. **17. augustā** 11:00 Tērvetē Otavas un Montrealas draudžu kopīgs dievk. un *pikniks*. **6. septembrī** 11:00 Avokas kapu svētki. **7. septembrī** 11:00 Tērvetē dievk. **10. septembrī** 19:00 Latviešu centrā valdes sēde. **11. septembrī** 13:00 Latviešu centrā pensionārusaiets. **14. septembrī** 15:00 dievk. **21. septembrī** 15:00 *Mont Royal* kapsētā kapusvētki.

• Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:

Leikvudā Igaņu bazn. (607 E 7th St, Lakewood, NJ).
Īstbransvikā draudzes bazn. (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ).

10. augustā 10:00 kapu svētki *Van Liew* kapsētā, *North Brunswick*. (stipra lietus gadījumā baznīcā 13:30). **17. augustā** 9:30 Leikvudā kapu svētki *Woodlawn* kapsētā. **24. augustā** 13:30 Īstbransvikā dievk. ar dievg. **31. augustā** dievk. **nenotiek**. Māc. Ieva Pušmucāne-*Kineyko*, tālr.: 908-638-1101, e-mail: latvian-lutheranchurch@gmail.com

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Īstbranžā (153 Glenwood Ave, East Orange NJ)

Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY)

Manhatenā *Seafarers & Intl House* (123 E 15th St, NY NY)

Morristovnā *St. Mark Lutheran Church* (100 Harter Rd, Morristown, NJ)

(Turpināts 19. lpp.)

ŅUDŽERSIJA

Latviešu skautu kustības un Latviešu gaidu kustības labvēļi, viesi un agrākie skauti un gaidas ir mīļi gaidīti

11. Lielā nometnē „MANTOJUMS” sekojošos laikos:

Svētdien, 17. augustā:

Atklāšanas ceremonijā plkst. 17:00 līdz apmēram 18:30 un atklāšanas ugunskurā plkst. 20:00.

Piektdien, 22. augustā: Slēgšanas ugunskurā plkst. 20:00.

Sestdien, 23. augustā: Slēgšanas ceremonijā plkst. 9:30.

Nometne notiek Winnebago Scout Reservation, 102 Timberbrook Road, Rockaway, NJ 07866. Ceļa norādījumi: <http://www.camps.ppbsa.org/camps/wsr/directions.htm>

Pēkšņi mūžībā aizsaukta mūsu mīlā

MARGARITA SOLVEIGA APT, dzimusi KUŠĶIS

Dzimusi 1942. gada 7. augustā Long Island,
mirusi 2014. gada 10. jūlijā Long Island

*Un skaists bija ceļš,
Ko visi kopā gājām;
Liels spožums pārklājies
Pār dienām tām.*

Dziļās sērās un mīlā piemiņā mūžam paturēs
TĒVS UN ARIA

VIŅAS BĒRNI ANNALĪZE UN OSTINS
MĀSA ASTRA AR ĢIMENI UN BĒRNIEM AUSMU UN GREGORY
BRĀLIS ĢIRTIS UN DĒLS MATTHEW UN BRĀLIS ARGODS

Dieva mierā aizgājis mūsu mīlais

HERMANIS ŠTERNBERGSDzimis 1924. gada 12. februārī Kazdangā,
miris 2014. gada 18. jūlijā TorontoViņu mīlā piemiņā paturēs
SIEVA ANDAMEITAS RŪTA ŠTERNBERGS
SARMĪTE MOSSOP AR VĪRU JIMMAZBĒRNI JUSTIN BUNĶIS AR SIEVU CHRISTIE
JESSICA BUNĶIS

EVAN MOSSOP UN JULIAN MOSSOP

*Kad vakaram tavam neaust vairs rīts,
Kad mūžības gājiens jau iezvanīts,
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet...***DIEVKALPOJUMI***(Turpināts no 18. lpp.)*Nūdžersijā *Holy Trinity Lutheran Church* (70 River Rd, Montville, NJ)Parsippany *St. Andrew Lutheran Church* (335 Reynolds Ave, Parsippany NJ)

Priedainē (1017 State Rte 33, Freehold NJ)

Salas bazn. (4Riga Ln, Melville NY)

Springfieldā *Holy Cross Lutheran Church* (639 Mountain Ave, Springfield, NJ 07081)• **Ročesteras latv. ev. lut. Krusta dr.:** *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester NY). **14. septembrī** 14:00 dievk. ar dievg.. Prāvests Oļģerts Sniedze un Linda Sniedze.• **Saginavas latv. ev. lut. dr.:** (128 N Elm Str, Saginava). **17. augustā** 13:00 dievk., pēc dievk. kafija. **21. septembrī** 13:00 dievk., pēc dievk. kafija. Kalpos māc. Roberts Franklins. Dr.sekretāre Vija Arins, E-pasts: vijaarins@yahoo.com• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** *Grace Lutheran Church* (3967 Park Blvd, San Diego, CA 92103, ieeja no sētas). Prāvests Kārlis Žols, tālr.: 925-788-1101, e-pasts: kazols@msn.com. Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com.• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119) **katra mēneša trešajā svētdienā** 14:00 dievk. Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). **10. augustā** Kapusvētki *Evergreen Washelli* kapsētā. Pēc dievk. Dāmu komiteja aicina uz kopējām pusdienām Latviešu namā (\$10). Lūdzu pieteikties pie Intas Wiest, tālr.: 425-678-8774. **17. un 24. augustā** dievk. **nenotiek.** **31. augustā** 10:30 dievk. Māc. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattlelatvianchurch.org• **Skenektedijas latv. ev. lut. dr.:** (35 Furman St, Schenectady, NY 12308). **17. augustā** 14:00 dievk., dz. grāmatas. Prāv. O. Sniedze, asistē diakone L. Sniedze-Taggart.• **St. Pētersburgas (FL) latv. ev. lut. dr.:** ziemas mēnešos dievk. notiek *Mūsu Pestītāja (Our Savior)* bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707), Bībeles stundas notiek biedrības namā 11:00. **Uzma-nību – vasarā dievk. notiks Biedrības namā 11:00! 10. au-****gustā** Bībeles stunda. **17. augustā** dievk. **24. augustā** Bībeles stunda. **7. septembrī** Bībeles stunda. **14. septembrī** dievk. **21. septembrī** Bībeles stunda. **5. oktobrī** Pļaujas svētku svētbrīdis. Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001.• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, e-pasts: baznica@bellnet.ca. Māc. prāv. Dr. Fritz Traugott Kristbergs, tālr.: 905-827-8326, e-pasts: fritz.kristbergs@sympatico.ca. Māc. Dr. Anita Gaide, tālr.: 905-477-7042, e-pasts: aigaide@yahoo.com. Diakone Aina Avotiņa, tālr.: 416-920-8491, e-pasts: avotinsa@aol.com. Dr. pr. Valda Kaļiņa, tālr.: 613-471-1180, e-pasts: valda43@yahoo.com.• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121) **Svētdienās:** 9:15 Latviešu skola, 10:00 Zaķiši, 11:00 dievk., vasaras mēnešos dievk. 10:00. Kafijas galds. Grāmatu galds.**10. augustā** dievk. **17. augustā** 10:00 kapusvētku dievk. *Rock Creek* kapsētā. Dievk. Rokvillē **nenotiek.** **24. augustā** dievk. ar Sv.vakarēdienu un Iesvēti. Pie kafijas galda jūlija un augusta jubilāru sveiksana. **31. augustā** dievk. **7. septembrī** 9:15 latviešu skolas 1. diena; 11:00 jaunā mācību gada atklāšanas dievk.. Septembrī atzīmēsim Luterāņu imigrācijas un bēgļu aprūpes (LIRS) 75 gadu jubileju, kā arī uzņemsim LELBA Laju kursu (23.-28.sept.). Prāv. Anita Vārberga Pāža. Tālr. baznīcā: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@verizon.net. Info: www.dcdraudze.org• **Vilimantikas latv. ev.lut.dr.:** (76 Windham Rd. Willimantic, CT) **16. augustā** 11:00 dievkalpojums baznīcā. Māc. Daina Salnīte, dr. priekš-niece Vija Bachmuts (860-644 3268).• **Ziemeļkalifornijas latv. lut. dr.:** Sanfrancisko (425 Hoffman Ave, San Francisco).*San Jose-Los Gatos* (16548 Ferris Ave, Los Gatos).*Oaklande Resurrection Luth. Church* (397 Euclid Ave, Oakland).

Burlingema, Labā Gana baznīca (301 Burlingame Ave)

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us, vē-lākais-svētdienās. Kārtējam avi-zes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PĪRMDIENĀS.

Mūsu mīlā

ELITA GOBIŅA Dzimusi 1932. gada 13. jūnijā Valmierā,
mirusi 2014. gada 1. jūlijā Flushing, NY

Viņu mīlā piemiņā paturēs

BRĀLIS GUNTIS UN BRĀLIS DZIDRIS AR ĢIMENI
BRĀĻU OJĀRA UN JĀŅA ĢIMENES

Mūžībā aizgājusi mūsu mīlā omīte, mammīte, māsiņa

**AINA NIEDRĪTIS,
dzimusi KALNIŅŠ**Dzimusi 1928. gada 2. janvārī Sējas pagastā, Rīgas rajonā,
mirusi 2014. gada 22. jūnijā Rokvila Centrā, Ņujorkā

Dziļās sērās

DĒLS ĒRIKS NIEDRĪTIS, MD, MEITA AIGA MAZZANOBIĻA AR VĪRU EMĪLU
UN BĒRNIEM KATARĪNU UN ĒRIKU
MĀSA VIJA MORTON AR ĢIMENI
BRĀLIS GUNĀRS KALNIŅŠ AR ĢIMENI
RADI UN DRAUGI ASV UN LATVIJĀ*Cik tukšs un kluss nu kaktiņš, māt.
Kuņš varēs Tavā vietā stāt,
Kuņš grūtā brīdī pienāks klāt?
Neviens tik tuvs vairs nebūs, māt.
(Ziedonis Purvs)***PATRICIA ANN STREIPS**Dzimusi 1951. gada 5. janvārī Bufalo, NY,
mirusi 2014. gada 2. maijā Luivile, Kentucky*Nu Tevi Dievs uz debessmājām saucis,
Tu atpestīts no zemes ciešanām.
(N. Kalniņš)*

ČIKĀGAS PIECĪŠI UN PIEDERĪGIE

Mūžībā aizgājis mūsu ilggadīgais draugs

ROBERTS DZINTARS MENKEDzimis 1937. gada 26. maijā Rīgā, Latvijā,
miris 2014. gada 22. jūlijā Plastow, NH USASkumjās
IVARS UN MARET BUKS

SPORTS AMERIKĀ

Latvijas lakrosa vienība viesojas Kolorado latviešu centrā Denverā

Kā jau ziņots laikrakstā *Laiks*, Pasaules meistarsacīkstēs la-

Latvijas lakrosa spēlētāji Kolorado Latviešu centrā
// FOTO: Ingrida Lēvenšteina

krosā Denverā piedalījās arī Latvijas valsts vienība. 13. jūlijā visa komanda bija uzaicināta uz tikšanos ar latviešiem Kolorado latviešu centrā Denverā, kur to sveica latviešu sabiedrība. Ap-sveicēji bija ieradusies kuplā skaitā un iegādājušies T-krekus ar uzrakstu „Lakross Latvija”.

Kad visi 23 staltie un ener-

ģiskie komandas dalībnieki ar pavadoņiem ieradās latviešu centrā, tie ienesa pacilātību un savilņojumu, kāds sen nebija piedzīvots. Ciemiņi tika sagaidīti ar bagātīgu cienasta galdu, kur netrūka ne pašceptu pīrādziņu, ne citu gardumu. Par visu bija parūpējies Tita Jergensena ar palīdzēm. Alus cienītāji varēja nobaudīt „Aldarīti”.

Komandas (pieci dalībnieki bija no ASV) vārdā klātesošos uzrunāja administratīvo lietu kārtotājs un pavadoņi ASV Lauris Eglītis. Viņš pateicās par viesmīlīgo uzņemšanu un iepazīstināja ar komandas galveno treneri, kādreizējo bostonieti Dzintaru Kalniņu, kas tagad jau 22 gadus dzīvo un strādā Latvijā. Dzintars, savukārt, apsveicējus iepazīstināja ar visiem vienības dalībniekiem, katram veltot atzinīgus vārdus par viņu sasniegumiem.

Lauris vēlāk pastāstīja, ka visi spēlētāji un viņu pavadoņi bijuši ļoti apmierināti par sirsniņo uzņemšanu. Visiem pēc sprā-gajām sacensībām un pāris

nedēļu pavadīšanas ASV bija prieks viesoties latviešu sabiedrībā un baudīt garšīgos latviskos ēdienus.

Lauris paziņoja arī sacensību rezultātus: Latvijas lakrosa vienība Pasaules meistarsacīkstēs Denverā aizvadījusi astoņas spēles, uzvarējusi piecās, zaudējusi trijās, nobeigumā 38 komandu konkurencē ierindojoties 19. vietā.

VALDA LĒVENŠTEINA

Edgars Kulda ar Memoriālo kausu

Edgars Kulda varētu pārcelties uz AHL klubu

Jaunajam Latvijas hokeja uzbrucējam Edgaram Kuldam, kuŗu šovasar Nacionālās hokeja līgas (NHL) jauno spēlētāju izvēlē (draftā) ar 193. numuru izvēlējās Arizonas *Coyotes* komanda, paredz iespējamu pārcelšanos uz Amerikas Hokeja līgas (AHL) meistarsacīkstēm. Edgars Kulda jau nākamsezon

varētu spēlēt Ziemeļamerikas otrajā spēcīgākajā līgā AHL.

Pašlaik 19 gadus vecais Kulda aizvadītās divas sezonas pavadīja Rietumu hokeja līgas (WHL) komandā Edmontonas *Oil Kings*, kas pavasarī triumfēja WHL izslēgšanas spēlēs, turklāt pēc tam izcīnīja arī augsta prestiža Memoriālo kausu. Kulda ne tikai kļuva par pirmo Latvijas hokejistu, kuŗš ticis pie Memoriālā kausa, bet viņš arī saņēma turnīra vērtīgākā spēlētāja balvu, jo piecās spēlēs guva četrus vārtus un izdarīja arī trīs rezultatīvas piespēles.

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

Latvietis Reinis Nitišs starp pasaules rallijkrosa smagsvāriem

FIA pasaules rallijkrosa meistarsacīkšu (Pasaules RX) dalībnieks – 18 gadus jaunais **Reinis Nitišs** no Jēkabpils, piedalīsies Pasaules RX posmā Kanadā 7. un 8. augustā *Trois-Rivières* pilsētā. Posms Kvebekas provincē būs pirmais Pasaules RX vēsturē, ārpus Eiropas.

Jēkabpīlētis Reinis Nitišs 2014. gadā debitēja Pasaules RX spēcīgākajā un prestižākajā pilnspēdīgas *Supercar* klasē. Jau treniņbraucienos bija redzams, ka jaunais latvietis ceļu konkurentiem negriezīs. Cīnoties ar pasaules autosporta *grandiem*, Reinis Portugālē parādīja lielisku sniegumu, savas debijas sacensību finālbraucienā izcīnot trešo vietu, tādējādi gūstot līdz šim augstāko panākumu, ko pasaules meistarsacīkšu autosporta disciplīnas augstākajā klasē sasniedzis kāds latviešu autosportists.

Pēc Portugales posma, Nitišs izcīnīja septīto vietu Lielbritānijā, kam seko vēsturiska uzvaru meistarsacīkšu trešajā posmā Norvēģijā – latvietis izvirzījās meistarsacīkšu līderpozīcijās. Sezonas turpinājumā Nitišs izcīnīja vēl vienu trešo vietu Somijā, kam sekoja ceturta vieta Zviedrijā un iekļūšana starp 12 ātrākajiem Beļģijas posmā. Šobrīd sezona ir pusē un latvietis Reinis Nitišs

ieņem otro vietu meistarsacīkšu kopvērtējumā, no līdera, 2003. gada WRC čempiona Solberga, atpaliekot tikai trīs punktos.

Latvietis Reinis Nitišs no Jēkabpils autosportam pievērsās no agras bērnības un savu pirmo meistarsacīkšu kausu Reinis saņēma jau septiņu gadu vecumā par izcīnīto trešo vietu 2003. gada Latvijas kartinga meistarsacīkstēs. Nitišs šobrīd mācās Rīgas Valsts tehnikumā un savai tālākajai izaugsmei izvēlēties rallijkrosu, kuŗā savus pirmos panākumus guva 2011. gadā, uzvarot Igaunijas meistarsacīkstēs. Savu līdz šim nozīmīgāko panākumu Reinis guva 2013. gadā, kad viņš piedalījās visos FIA Eiropas rallijkrosa meistarsacīkšu priekšpiedziņas Super1600 klases posmos, 17 gadu vecumā izcīnot FIA Eiropas rallijkrosa čempiona titulu.

Pēc uzvaras // FOTO: RALLYCROSSRX.COM

Ši ir pirmā reize Latvijas autosporta vēsturē, kad kāds Latviju pārstāvošs sportists startē pasaules meistarsacīkšu spēcīgākajā un augsta prestiža klasē. Ironiski, bet savus panākumus jēkabpīlētis gūst tieši rallijkrosā – disciplīnā, kuŗai Latvijā nemaz nav pilnvērtīgas trases. Ir autokrosa trase Bauskā un kartingu trase Ropažu novadā, kuŗas iespējams pielāgot rallijkrosa vajadzībām, tomēr tas

pēc savas būtības nav īstenas rallijkrosa trases un sniedz tikai daļēju iespēju veikt mērķtiecīgu un sistematisku treniņu procesu.

Reiņa uzdevums ir nostabilizēties starp 12 ātrākajiem braucējiem un krāt sacīkšu pieredzi. Rallijkrosā nepietiek ar vienu ātru apli. Lai gūtu uzvaras, braucējam visas dienas garumā jāspēj pielāgoties mainīgiem apstākļiem, tāpēc ļoti zīmīgi, ka Reinim ir vēlme katru dienu apgūt ko jaunu. Sacīkstēs, startējot kopā ar pasaules ātrākajiem braucējiem, viņam jāspēj gūt pēc iespējas lielāku pieredzi, un tas šobrīd ir svarīgāk par rezultātu finišā.

Rallijkrosa sacensību formāts ir ļoti dinamisks – braucienos jāveic no četriem līdz astoņiem apliem un situācija jebkurā brīdī var strauji mainīties. Ar rallijkrosa *Supercar* klases automašī-

būs Kanadā, *Trois-Rivières* pilsētā, kur rallijkrosa meistarsacīkstēs vēl nav norisinājušās.

“Pirmo reizi lidošu pāri Atlantijas okeānam un piedalīšos sacensībās ārpus Eiropas – tas man būs kas pilnīgi jauns, tāpēc jūtos nedaudz satraukts un vienlaicīgi arī pacīlāts. Katru reizi startējot sacensībās, cenšos gūt ko jaunu, ieklausīties treneru un padomdevēju sacītājā un mācīties no tuvākajiem konkurentiem. Ja Eiropas trasēs jau esmu braucis, tad starts Kanadā būs kas ļoti īpašs, jo šajā trasē lielākā daļa braucēju nebūs startējuši un varēs novērot, kuŗš spēj pielāgoties jauniem apstākļiem,” tā pirms došanās uz Kanadu sacīja Reinis Nitišs.

JĀNIS UNBEDAHTS,
RA EVENTS, SIA

Paulu Jonasa gaida liela nākotne

Latvijas motosportists **Pauls Jonass** parakstījis piecu gadu līgumu ar *Red Bull KTM Factory Racing*.

Kluba vadītāja Pīta Beiera ie-

Pauls Jonass trasē

skatā Pauls Jonass ir braucējs, kas lieliski iederas ārzemju sporta sistēmā. “Pauls guvis panākumus junioru sacensībās, un ar padomiem un pieredzi varam apliecināt, ka viņu *Red Bull KTM Factory Racing* komandā gaida liela nākotne. Pēdējo sezonu laikā KTM ir sasniegusi visai atzīstamus starptautiskus panākumus, taču tagad ir laiks nostiprināt

mūsu darbu, iegūstot labākos jaunus braucējus mūsu nākamajai paaudzei,” sacīja Beiers.

KTM jau ilgāku laiku vēro Jonasa attīstību. 17 gadus vecais latviešu motobraucējs savā karjērā jau ir izcīnījis vairākus zīmīgus titulus. 2011. gadā Jonass 85 kub. cm klasē kļuva par pasaules junioru čempionu, un tajā pašā gadā iespaidīgi debitēja Vācijas Junioru kausa izcīnā, uzvarot gandrīz visās sacensībās. 2012. gadā Jonass pārkvalificējās uz 125 kub. cm klasi, izcīnot otro vietu Eiropas meistarsacīkšu posmā Zviedrijā un trešo vietu Bulgārijas posmā. 2013. gadā Jonass 125 kub. cm klasē kļuva par pasaules junioru čempionu.

Liels prieks par šo lielisko ziņu ir Paula Jonasa trenerim, pieckārtējam pasaules čempionam krosā blakusvāgu klasē Kristeram Sergim: „Šis bija Paula Jonasa, viņa tēva un visas komandas mērķis. Vienā dienā ir noticis šāds vēsturisks notikums – latvietis patiešām paraksta līgumu ar rūpnīcas komandu. Tas Paulam paver milzīgas iespējas gan viņa attīstībā, gan pilnveidošanā un sportista karjērā. Šādas iespējas vēl nevienam latviešu sportistam solo klasē nav bijušas. KTM rūpnīca ar Paulu saista nākamās piecus gadus un redz viņu kā savu braucēju. Tas ir kaut kas... tāds, kas nenotiek katru dienu.” Balsī jūtams satraukums, prieks un lepnums par Paulu Jonasu – emocijas, kuŗas parāda šī notikuma vērtību. Latvijas sportists pārstāv rūpnīcas komandu un atrodas līdzās pasaules motokrosa elitei.

Pasaules motokrosa meistarsacīkšu 15. posmā Beļģijā Pauls Jonass izcīnīja augsto **devīto** vietu MX2 klasē. Pirmajā braucienā Pauls ierindojās 5., otrajā – 12. vietā.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS